

چای تفاوتی نمی‌کنند ولی در قیمت و قند وقتی که سه سنگ را حساب کنید از فرار هر سنگی با نژده شاهی یک جزئی تفاوت خواهد داشت و اشکالی ندارد از این جهت بنده این طور پیش نهاد کردم.

وزیر فواید نامه با تصدیق باصل موضوع که آقای باستانی فرمودند بنده تصور می‌کنم این پیش نهاد فلا موردی نداشته باشد. هلتش هم معلوم است زیرا تغییر اوزان قدیمه که منحصراً باین لایحه نیست علاوه نمی‌شود گفت آن قانون بتصویب مجلس رسیده است.

زیرا وقتی بتصویب مجلس می‌رود که شور کلی آن تمام شده باشد آیینی شود تصور کرد که در موقع شور در کلیات آن لایحه را مجلس رد شود؟ فرض محال که نیست بنابراین خوبست اساسی اوزان قدیمه را در لایحه قبول کنید و همین ترتیب فعلی تصویب نمایند پس از آنکه آن قانون جدید تصویب شود در تمام موارد آن اوزان قدیمه از بی‌صرف آن وقت قهر این قانون هم تغییر می‌کند بنابراین دیگر محتاج نیست که ما از آن حال تغییر بدهیم بهترین است که ما همه را یک مرتبه بگذاریم برای پس از تصویب آن قانون علاوه نباید فراموش کرد که اجرای آن قانون سه سال وقت لازم دارد و اگر بنا باشد در این قانون ما این ترتیب را قرار دهیم اسباب زحمت خواهد شد پس بهتر این است که در این قانون هم همان اوزان سابق باشد.

رئیس - رأی می‌گیریم یا قابل توجه بودن این پیشنهاد آقایانی که تصویب می‌کنند قیام نمودند (مصدوری قیام نمودند)

رضوی - (با این مضمون خوانده شد) بنده پیشنهاد می‌کنم آنچه از قند و شکر ساخته می‌شود با یک من دو تومان زرفه شود.

رئیس - آقای حاج میرزا عبدالوهاب (اجازه)

حاج میرزا عبدالوهاب - بنده عرض می‌کنم چیزهایی که از قند و شکر ساخته می‌شود و از خارج می‌آورند با یک من دو قرانی که این جا نوشته شده جلو گیری نمی‌شود و این باعث می‌شود که این چهار نفر قندی هم که ما داریم از بیس بیرون.

این است که بنده عقیده دارم از چیزهایی که از خارج می‌آید از قبیل مصلحت و شیرینی و غیره یک من دو تومان مالیات گرفته شود تا مردا عوض قند و شکر مر بای

ساخته و شیرینی ساخته به ایران نیاید.

رئیس - رأی می‌گیریم آقایانی که قابل توجه می‌دانند قیام فرمایند (چند نفری قیام کردند)

رئیس - قابل توجه نشد. پیش نهاد آقای دامغانی بنده پیشنهاد می‌کنم در ماده ۳ بند از جمله مواد قندی کلمه فقط علاوه شود بعد از جمله ۶۴۰ متقال جای هم علاوه شود لفظ فقط مخیر - این را قبول کردم

رئیس - رأی می‌گیریم بماده سوم اسمعیل خان - بنده پیشنهاد دارم رئیس - بنویسید بنده بیدار آورند (نوشته ارسال نمودند)

رئیس - این پیشنهاد را خود آقای مخیر کردند که مواد قندی تبدیل شود به آنچه را که از قند و شکر ساخته می‌شود.

پیشنهاد آقای کازرونی (شرح ذیل قرائت شد) بنده پیشنهاد میکنم کلمه و غیره از تبصره حذف شود

رئیس - آقای کازرونی (اجازه)

کازرونی - چون این کلمه (و غیره) ممکن است شامل چیزهای دیگری هم بشود و مقصود دولت هم این است که قیمت خرید و مخارج ورودیه منظور شده با اضافه یک من دو قران و شش قران فروخته شود. ولی کلمه و غیره ممکن است یک چیزهای دیگری را هم شامل شود.

از این جهت خوبست این کلمه را بردارند و اگر مخارج دیگری را در نظر دارند که آن مخارج غیر از مخارج گریه و حمل است خوبست این را ذکر کنند.

مخیر - بعضی مخارجی هست که همیشه در قانون پیش بینی کرد بنده هم نمی‌دانم. از قبیل مخارج دلالتی - گونی - گریه از کشتی و غیره

این مخارج را بنده که نمی‌دانم و گمان می‌کنم کسی هم مرتباً نداند از این جهت کلمه و غیره را در قانون ذکر کردیم

رئیس - رأی می‌گیریم. آقایانی که پیشنهاد آقای کازرونی را تصویب می‌کنند قیام فرمایند (کسی قیام نکرد)

رئیس - تصویب نشد. پیشنهاد آقای شیروانی (بمبارت ذیل خوانده شد) تبصره ذیل را بتوان تبصره دوم پیشنهاد می‌کنم تبصره دوم جای محصول ایران از تأدیبه این حق معاف خواهد بود.

شیروانی - چون همجو معمول شده است که مخالفین و موافقین می‌خوانند هم بیکدیگر در قضایاها و کتند و بیک پیشنهاد خوبی هم نباید رأی نهند

از آنطرف بنده هم مجبورم ادای وظیفه خود را بکنم از این جهت بنده این پیشنهاد را کردم.

حالا آقایان می‌خواهند قبول کنند نمی‌خواهند نکنند

رئیس - آقایانی که پیشنهاد آقای شیروانی را قبول می‌کنند قیام فرمایند (چند نفری برخاستند)

رئیس - تصویب نشد. آقای بهجانی پیشنهاد کرده‌اند تبصره بعد از ماده یازدهم رأی گرفته شود باید تجزیه شود (خطاب به آقای بهجانی - بفرمائید)

آقای میرزا سید احمد بهجانی - چون در تبصره نوشته شده است بجز از وجه مخارجی که در ماده یازدهم تصریح شده است و ماده یازدهم هنوز تصویب نشده است.

علاوه بر این یک چیزهایی در ماده یازدهم پیش بینی شده است و احتمال می‌رود پیشنهاداتی که در آن ماده شده قابل توجه شود از این جهت بنده پیشنهاد کردم که خوبست این تبصره را بگذاریم برای بعد از تصویب ماده یازدهم و الا مخالفت خواهد داشت.

رئیس - مخالفی ندارد چون ماده یازدهم هر طور تصویب شود این ماده شامل آن خواهد بود

بهجانی - اینجا نوشته که در ماده (ذکر شده) مگر (ذکر می‌شود) مینویسند رئیس - بله ذکر می‌شود هم بشود عیبی ندارد. رأی می‌گیریم بماده سوم با اضافه دو فقط در سطر دوم قبل از دو قران و سطر سوم قبل از شش قران و تبدیل کلمه (شده) به (می‌شود) و همینطور تبدیل (مواد قندی) بمبارت (آنچه که از قند و شکر ساخته می‌شود) آقایانی که ماده سوم را باین ترتیب تصویب می‌کنند قیام فرمایند (اكثر نمایندگان قیام کردند)

رئیس - تصویب شد. ماده دوم یک سیون مراجعه شد می‌اند برای روز دیگر یک نفر از نمایندگان - این پیشنهاد تازه نیست

رئیس - مراجعه بنظرمنامه کردند معلوم شد می‌توان امروز در آن خصوص رأی گرفت (ماده ۶۳ نظامنامه بشرح ذیل خوانده شد)

ماده ۶۳ - اصلاحاتی که در ضمن شور ثانوی پیشنهاد می‌شود در صورتی که از طرف کمیسیون ارجاع آن خواسته نشود صاحب اصلاح بطور اختصار آنرا توضیح و استدلال می‌کند و فقط اعضاء کمیسیون حق بهوجب مقررات نظامنامه تعقیب و به مجازات میرسد.

رئیس - آقای حاج حسن آقا (اجازه)

حاج حسن آقا ملک - بنده سابقاً در ماده چهارم یک پیشنهادی که ظرف توجه کمیسیون واقع نشد و قبل از دستور هم اجازه

خواستار بودم تا مذاکراتی عرض کنم موفق نشدم فعلاً در هر دو موضوع می‌خواهم عرضی عرض کنم

اولاً بنده که باین ماده مخالف بودم از این نقطه نظر بود که چون اساساً دزدی در تمام عالم زشت و قبیح است و برای هر دزدی هم یک مجازاتی شده در مذهب اسلام هم نوشته شده و الحارق و الحارقه قانطوا بیهما

جمعیه از نمایندگان - الحارق و الحارقه بقرآن رجوع کنید ببینید... (خنده نمایندگان)

حاج حسن آقا - به حال دزدی هم مراتبی دارد.

بگورتنی دزد مجازات است یا قطع الطریق است و بنده تصور می‌کنم علت اینست که قانچاقی را نتوانسته اند دزد بگیرند و باو فقط قانچاقی گفته اند فلسفه دارد. تصور نشود که بنده می‌خواهم از قانچاقی حمایت کنم. نه.

می‌خواهم توضیح عرض کنم. دزدی یعنی تصرف کردن در مال غیر.

این معنی دزدیست ولی معنی قانچاق این نیست.

معنی قانچاق اینست که مال خود را از این طرف رودخانه می‌خواهد ببرد آن طرف رودخانه که بقیعه خودش از دست ارباب طمع مالش را گذرانده باشد. چون بقیعه مذهب اسلام گنبد را شاید بد بدانند.

حالا یک قوانینی وضع شده که هر کس مالی را بگذرانند باید مجازات شود. بنده بقاعده من که انتم قلبه المزم عقیده دارم همان اندازه که برای خودش قیمت قائل شده بود بهمان اندازه هم فراتر بشود یعنی پیش از این اقتضا ندارد اورا مجازات کنند.

حالا آمده‌اند بموجب قانون جریمه اش میکنند ولیکن این جریمه نایستی با اندازه باشد که ما فوق تصور باشد.

مثلاً یک وقتی هم این جا توضیحاتی داده شد که اگر فرضاً یک کسی پنج سیر قند قانچاق کرده باشد و نتواند معلوم کنند چه قدر بوده است یا نقد تومان بوجوب این قانون از او اخذ میشود و این مسئله از عدل و انصاف دور است.

پس بقیعه بنده باید همان اندازه جنس که قانچاق کرده از او بگیرند و بدهند اگر بخواهند با مجازات بیشتری بدهند یک مجازات نگذارند که این کمیسیون ولی اساساً در موضوع اینست که این وجوه اختصاص داده شده است بر آه آن چون چند روز قبل در اطراف این قانون تجاریک مذاکراتی میگردید لهذا بنده عقیده دارم که این قضیه را

اینجا شرح بدهم - اولاً راه آهن با اندازه مهم و مستحسن است و اهمیت راه آهن بدرجه ایست که بین خلایق و مخلوق قائل شده‌اند چنانچه میفرمایند - الطریق الی الله بعد انفس الخلائق.

چنانچه میگردند فلان آدم یک کوره راهی با خدا دارد و چون اصولاً این وجوه اختصاص داده شده است بر آه آن آقایان تجار و مرمی با کمال رغبت و میل حاضر شده‌اند و عرض کردم عرض کرده‌اند که ما این قانون را امتنان می‌کنیم و در اطراف قضیه هم اگر راجع بانحصار صحبت هائی شده است و از مقامات عالیه تحقیق شد معلوم شد که این خسارت متوجه تجار هست یا نه و بقیعه بنده در آنجا این رنگانی متوجه خواهد شد.

رئیس - آقای رهنما (اجازه)

رهنما - اینکه گفته شد از قانچاقی عین جنس گرفته شود این تنها کافی نیست زیرا قانچاق کردن تخلف از قانون است و این تخلف از قانون تخلف از ادای وجوهی است که باید بیت المال مسلمین برسد و آنجا پرداخته شود و خرج مسلمین بشود بنا بر این در همه جا مجازاتهای شدید برای قانچاقی معین کرده اند و اگر غیر از این باشد سخته باجرای قانون وارد میکند و بنده تصور می‌کنم این ایراد آقا وارد نباشد و این ماده بهین ترتیب لازم است باشد.

(جمعیه گفتند: مذاکرات کافیست) کازرونی - کافی نیست.

رئیس - رأی می‌گیریم. آقایانی که مذاکرات را کافی میدانند قیام فرمایند (اغلب قیام نمودند)

رئیس - اکثریت است. پیش نهادها قرائت می‌شود.

(شرح ذیل قرائت شد) پیش نهاد آقای ازباب کیخسرو - بنده پیش نهاد میکنم از ماده ۴ این قسمت حذف شود.

هر گاه قیمت جنس قانچاق شده را نشود معین نمود جزای نقدی کمتر از این تصد تومان نخواهد بود.

ازباب کیخسرو - همین قسمی که در نظر گرفته شد البته کسی که تصدیر کند باید مجازات شود

ولی اینجا یک مشکلی از دو طرف هست یک حرف ممکن است تصور شود که یک کسی یک مختصری قانچاق کرده یک چارک یا نیم من و نتواند آنرا تشخیص بدهند

آنوقت چون نمی‌توانند تشخیص بدهند یا تصد تومان جریمه میگردند و بالعکس یک تجاری آمد و بقیعه هزار تومان قانچاق کرد آن هم باید یا تصد تومان بدهد.

بنظر بنده این مطابق انصاف نیست اگر

یک راهی داشته باشد که بتوانیم از روی تعیین معین کنیم که آن قانچاق درجه حدود باشد از روی آن حدود دو مقابل با سه مقابل جرم معین شود بنده موافقم ولی بطوری که نوشته شده اگر نتوانند تشخیص بدهند یا تصد تومان جریمه بدهد برای هر دو طرف در از انصاف است بنا بر این خوبست این اشکال را ملاحظه بفرمائید و هر طوری که صلاح می‌دانند این را اصلاح کنند و الا با این ترتیب که نوشته شده موجب اشکال می‌شود.

رئیس - کمیسیون اظهار عقیده میکنند. مقرر - برای مجلس واگذار میکنم

رئیس - آقایانی که این پیش نهاد را قابل توجه میدانند قیام فرمایند (اغلب نمایندگان قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه شد.

(ایشاً پیش نهاد دیگری از طرف آقای ازباب کیخسرو قرائت شد. بهضمون ذیل)

بنده پیش نهاد می‌کنم در ماده ۴ بعد از کلمات خریداری - نگاه داشتن و انبار و (باستناد در مورد چای مزروع در داخله مملکت)

ازباب کیخسرو - با توضیحی که در مقدمه پیش نهاد دولت داده شده است و با توضیحی که آقای وزیر مالیه اینجا دادند اینطور استنباط شد که اگر قند و جای در داخله مملکت بعمل بیاید از این تعبدات معاف خواهد بود

ولی مخصوصاً با آن پیشنهادی که آقای شیروانی کردند و قابل توجه نشد در آنجا اسباب زحمت خواهد شد و بنده نمی‌دانم علت اینکه قابل توجه نشد چه بود قابل توجه نشدن پیش نهاد ایشان اینطور می‌ماند که اگر جای در داخله بعمل آید باید از آنهم همین هوارش را گرفت در صورتیکه منظور دولت چای داخله نبوده علاوه چائی که در داخله این مملکت بعمل می‌آید اگر حق نگاه داشتن نداشته باشند پس زارع چه باید بکنند؟ البته باید آنرا در یک جایی نگاه بدارد از این جهت بنده پیش نهاد کردم آن چائی که در داخله مملکت زحمت می‌شود برای نگاهداری و انبار کردن و غیر اینها آزاد باشد.

مقرر - این ایراد آقای ازباب وارد است کمیسیون قبول میکنند.

رئیس - پیش نهاد آقای حاج حسن آقا. (بشرح ذیل خوانده شد) در ماده ۴ - بنده پیش نهاد می‌کنم که در مجازات بهمان مقدار جنس قانچاق شده قناعت شود.

رئیس - (خطاب به آقای حاج آقا) راجع به پیش نهاد خودتان توضیحی

دارد؟ حاج حسن آقا - خیر توضیح همان بود که عرض کردم.

رئیس - رأی می‌گیریم پیش نهاد آقای حاج حسن آقا.

آقایانی که پیش نهاد ایشان را قابل توجه می‌دانند قیام فرمایند (عده قلیلی قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد. پیش نهاد آقای حاجی زاده.

(بشرح آتی قرائت گردید) بنده پیش نهاد میکنم از اول جمله (علاوه از مرتکب الی) یا تصد تومان بود نخواهد بود حذف شود.

حاجی زاده - آقای ملک التجار توضیحی در خود ماده دادند دیگر محتاج نیست که بنده تکرار کنم.

در مملکت ما یعنی در تمام دنیا حکومت با اکثریت است اکثریت وقتی نظری را گرفت اگر اقلیت خواسته باشد نظر خودش را تبدیل بر اکثریت کند تولید هر چه در هر چه میکند.

اکثر برضا و رغبت اطاعت میکنند قوانینی را که تصویب کرده و اقلیت بگراحت قبول میکنند.

پس کسیکه از این قانون رضایی نیست اگر مال خودش را شکلی عبور داد که این قانون شامل حال او نشود و گنبد با راهداری را نداد نمی‌شود اسمش را دزد گذاشت در مجلس هم این اصل در مالیات دخانیات قبول شد.

یعنی دولت یک مجازاتی را علاوه بر ضبط جنس قانچاق پیشنهاد کرده بود و مجلس را رد کرد و رأی داد باینکه راجع بقانچاق تنها کوو توئون عین جنس قانچاق ضبط شود و جریمه دیگری ندارد باین معنی که اقلیتی که خواسته اطاعت کنند اکثریت را این مال را از اش می‌گیرند دیگر نباید توی سرش هم بزنند خصوصاً با وضع فعلی که باید راه سهلترش را در نظر گرفت و در قانون نباید اینقدر فشار آورد بالاخره بنده منتقدم که این عجا باید حذف شود.

بلی اگر مستخدمین دولتی شرکت کردند آن قسم مجازاتها برقرار باشد ولی تاریکی جنسش را بخواهد عبور دهد چنانچه قانچاق کرد باید ضبط آن جنس دولت گرفت و چنانچه در شور او هم گفته شد ممکن است در یک کشتی ۲ من قند انقدر داشته باشد.

مأمور مالیه می‌رود آنجا برای تقشیش آن وقت این شخص ۲ من قند با شکرش را می‌اندازد توی دریا.

این معین است که هزار من نبوده و با دست خودش کسبه را می‌اندازد توی دریا مطابق این قانون باید یا تصد تومان جریمه بدهد و در آن قسمتی که آقای

گرفته آزاره می دهد و پولش را پس میگیرد.

وزیر رفی اذعامه - بنده تصوری نمی کنم با قبول اصل مطالب یعنی قبول اساس شرایط ترانزیت جای این پیشنهاد در این قانون باشد فقط مسئله ممانعت اساس مطالب است یعنی اجناسی که از طرف ایران حمل می شود معائناتش را بیش بینی حک کرده است.

ولی وسائل این مطلب مربوط به نظام نامه ها و موکول باجاری نظامنامه های گمرکی است در بعضی موارد ممکنست مثل فرانسه بلیب کنند.

یعنی هر سرب می کنند که در موقع خروج با همان مهر دست نخورده باید تعویل بنده یا ممکنست پول ورودیه را بدهد و بعد پس بگیرد و در حال مورد پیشنهاد در این چابست.

رفیسی - رأی می گیریم پیشنهاد آقای دکتر آقایی که قابل توجهی دانند قیام فرمایند.

(ممدودی قیام نمودند)

رفیسی - قابل توجه شد

(پیشنهاد آقای ارباب کیخسرو شرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم در ماده بعد از عبارت قند و شکر و چای نوشته شود:

« بارعایت مقررات ثابت بدون تبعیض اجازه عبور »

ارباب کیخسرو - اینجانب نظر باینکه موضوع ترانزیت یا اجازه اوجیزی است که هنوز ماکاملا مستحضر نیستم و البته به نظامات اداره گمرک هم مطمئن هستم که یک ترتیبی خواهند داد که موجب اشکال نبود.

ولی از یک چیزی بنده بگفتم نگرانی دارم که مبادا موافقی بشود که ممکن باشد نسبت بآن مقررات شود تبعیض گزرازی جهت پیشنهاد کردم که مطابق همان مقرراتیکه هست بدون تبعیض و باین مقررات ثابت یعنی آنچه مقررات تغییر پذیر نباشد و اگر چنانچه این قسمت من بدشو بدیشتر موجب اطمینانست.

مخیر - بموجب یک نظامنامه که هست بین تمام دول و گمرک هم از روی آن عمل میکنند دیگر گمان نمیکنم با بودن آن نظام نامه محتاج باین قبیل توضیحات باشیم.

رفیسی - رأی گرفته می شود به قابل توجه بودن پیشنهاد آقای ارباب کیخسرو.

آقایان موافقین قیام فرمایند

(ممدودی قیام نمودند)

رفیسی - قابل توجه نشد.

رأی گرفته می شود بنده.

آقایانی که تصویب می کنند قیام فرمایند.

(اقبل قیام نمودند)

رفیسی - تصویب شد.

ماده شش (بترتیب ذیل خوانده شد)

ماده ۶ - دولت مجاز است که قند و شکر و چای را که بیش از احتیاجات مملکتی برای ورود بایران حمل می شود خریداری شود و اجازه ورود ندهد.

رئیس - آقای دولت آبادی (اجازه)

حاج میرزا بهیجی دولت آبادی - بنده با این ماده مخالفم بواسطه اینکه اولاً هر کس این ماده را ملاحظه کند به خاطرش می رسد که دولت می خواهد از این عایدات صندوق راه آهن را غنی تر بسازد.

درین صورت چرا جلوگیری ازین کار می کند و می گوید اگر قند و شکر زیادتر از احتیاجات مملکت بخواهند وارد کنند دولت مجاز است که جواز ندهد و نگیرد.

چرا برای چه؟ خوب، هر چه بیشتر وارد کنند که برای دولت بهتر است. پس چرا جلوگیری میکنند ازین کار؟ این مطلب در بادی نظر به خاطر هر کس اینطور می رسد.

چنانچه آقایان در شور اول مکرر این مطلب را اظهار فرمودند و آقای وزیر فواید عامه جوابی که به آقایان دادند در واقع همه را یک مطلب فرمودند و آن این بود که فرمودند ممکنست بخواهند یک قند و شکر زیادی که بیشتر از احتیاجات مملکت باشد وارد کنند و دولت نتواند خریداری نماید به این واسطه می خواهیم محدود کنیم که اگر همچو صورتی پیدا شد که خواستند قند و شکر بیش از احتیاجات مملکت وارد کنند دولت مجبور نباشد بخرد و در مضیقه نیفتد.

بنده این جواب را کافی نمی دانم در مقابل مخطوراتی که در این ماده هست اگر منظور دولت اینست آن را می تواند بطریق دیگری تأمین نماید یعنی بگوئیم مؤسسه انحصاری مجبور نیست که بیش از آن قدری که قند لازم دارد حکماً خریداری کند.

(همه بهین نمایندگان)

وزیر فواید عامه - مقصود هم همین است.

دولت آبادی - توجه کنید بمرشمن؛ امام مخطوراتی که برین ماده میباشد بنده از آن نقطه نظر مخالفم اینست که ممکنست این ماده سلب بشود که اشخاص متنوع اشخاص متمول و اشخاصی که می توانند بروند یک دفعه یک مبلغ زیادی بدولت بدهند بروند یک جواز فون ماده بگیرند و آن وقت فردا یک بیچاره که می رود جواز بگیرد با جواز می دهند که مطابق این دفتر و بنده فلان اجازه به فلاک کس جواز داده ایم و دیگر احتیاج نداریم شما بروید از آقای فلان اجازه

بگیرید.

گمان میکنم برای ملت مخالفت بنده این ماده همین یک مثلی که زدم کفایت میکند.

اینست که بنده کاملاً با این ماده مخالفم و این ماده را مضر میدانم و باید بکنی از اینجا برداشته شود.

مخیر - دلایل آخری که آقایان فرمودند.

همان دلایلی است که بنده هم برای تأیید لزوم این ماده دارم. اولاً فرمودند مثل اینست که ما میخواهیم از این راه منافعی پیدا کنیم.

برای راه آهن؛ البته مقصود هم همین است و آن جوابی را که آقای وزیر فواید عامه فرمودند.

بنده هم همان را عرض و اشکال میکنم؛

در این ماده ششم نوشته است: (دولت مجاز است قند و شکر و چای را که بیش از احتیاجات برای ورود به ایران حمل می شود خریداری ننموده و اجازه ورود ندهد) هم در مجلس دهم.

در خارج بعضی از آقایان این اشکال را داشتند و می فرمودند که همین قدر کافیست.

که دولت خریداری نماید دیگر چرا اجازه ورودش را ندهد؟

البته باید آقایان در نظر بگیرند که یک مؤسسه تأسیس شده که خرید تمام قند و چای و شکر مواد قندی را به خودش انحصار میدهد یعنی خرید. فروش و تجارتش تمام با این مؤسسه است.

در این صورت آیا ممکن نیست همان طور که آقای دولت آبادی در ضمن بیاناتشان فرمودند یک نفر آدم مقتدری یک نفر سرمایه دار همی در یک روز دو میلیون قند وارد ایران بکند؟

ممکن هست یا نیست؟ آن وقت مؤسسه داخلی نیست و ضرر آن متوجه مملکتست این یک اصلی است که باید در نظر گرفت و بعد ازین اصل تصور میکنم مقصود ازین انحصار اینست که یک من دو قران بدولت بدهند و یک تجاری هم در مملکت از کسب و تجارت خودشان بازمانند بجهت اینکه اگر تجار از کسب بازمانند آن وقت مثل اشخاصی می مانند که در ادارات دولتی کار پیدا نمی کنند.

باید برای امرار معاش و مومنان معطل بمانند.

الان در مملکت تجار قند فروش هست که ازین راه ارتزاق و امرار معاش می نمایند و واقفاً اگر دولت بخواهد این انحصار را بطوری که در ماده اول نوشته شده است بوقف اجرا بگذارد.

آن وقت این تجار ورشکست می شوند و دیگر هیچ وجه راه معاشی ندارند درین صورت چیزی که ما باید در نظر بگیریم محصولات خارجیست.

انحصاری که در روی محصولات مملکتی است اگر دولت تجارت خوبی نکند ضررش متوجه مملکت نمی شود و ضررش هر چه باشد متوجه افراد میشود.

فرض کنید توتون را دولت انحصار میکند.

اگر در خرید و فروش توتون و هختن آن و همین طور سایر چیزهایی که مربوط به ریاست دولت خوب تجارت نکند و صرفه نکند ضررش متوجه کجا می شود.

متوجه مملکت نمی شود بلکه متوجه افراد می شود.

برای اینکه ممکنست یک اشخاصی توتون گران بخرند و پولش توی جیب دولت برود.

درین صورت باز پولش در مملکتست ولی اگر انحصار روی محصولات خارجه باشد یعنی محصولاتی که در خارجه حمل می آید.

این جا اگر دولت خوب تجارت نکند ضررش متوجه مملکت یعنی سالی سی میلیون قند که وارد این مملکت می کنیم اگر دولت خوب تجارت کرد که هیچ ضرری به مملکت وارد نمی شود ولی اگر بد تجارت کرد و سی میلیون راشصت میلیون آن وقت سالی سی میلیون ضرر مملکت می شود و سالی سی میلیون پول مملکت به خارجه می رود.

پس بنابراین باید این اصل را در نظر گرفت که در صورتی که دولت خودش اداره کننده انحصار باشد اگر خوب اداره کرد ضرری متوجه مملکت نمی شود.

ولی اگر بد اداره کرد مثل محصولات داخلی نیست و ضرر آن متوجه مملکتست این یک اصلی است که باید در نظر گرفت و بعد ازین اصل تصور میکنم مقصود ازین انحصار اینست که یک من دو قران بدولت بدهند و یک تجاری هم در مملکت از کسب و تجارت خودشان بازمانند بجهت اینکه اگر تجار از کسب بازمانند آن وقت مثل اشخاصی می مانند که در ادارات دولتی کار پیدا نمی کنند.

باید برای امرار معاش و مومنان معطل بمانند.

الان در مملکت تجار قند فروش هست که ازین راه ارتزاق و امرار معاش می نمایند و واقفاً اگر دولت بخواهد این انحصار را بطوری که در ماده اول نوشته شده است بوقف اجرا بگذارد.

آن وقت این تجار ورشکست می شوند و دیگر هیچ وجه راه معاشی ندارند درین صورت چیزی که ما باید در نظر بگیریم محصولات خارجیست.

اینست که دولت مطابق ماده اول انحصار را داشته باشد.

این یکی بعد اجازه را هم بدهد این دو تا باید هم یک من دو قران پس بگیرد این سه تا و بندهم تجار کار خودشان را میکنند و اهالی مملکت هم قند را به قیمت خودش میخوردند و اگر بنا شود قند در خارجه یک من چهار تومان خریدند شود.

این جا مردم یک من شش تومان می خریدند.

ولی وقتی که در خارجه یک من سه تومان خریدند شود.

این جا مردم یک من پنج تومان می خریدند و بهمان نسبتی که در خارجه گران یا ارزان باشد در داخل هم فرق می کند و سالی میلیی از مایه مملکت بخارجه می رود و بنده تصور می کنم این ماده هیچ معنی ندارد.

اولاً دولت از کجا می فهمد که در داخل مملکت قند زیاد است یا کم است تا بیا ناجر می آید اجازه از وزیر مایه یعنی از مؤسسه انحصاری میخواهد می گوید من اجازه ورود قند میخواهم یا اجازه می دهند که برویک میلیون قند وارد کن.

آن وقت فردا اگر بنده که تاجر قند هستم خواستم قند وارد کنم اداره گفت آقا بقتدر کافی قند آمده و فلان آدم اجازه گرفته که قند وارد مملکت کند و وارد هم کرده با در حال وارد کردن است تکلیف من چه خواهد بود؟

بنا بر این این ترتیب اجازه دادن نتیجه اش این می شود که انحصاری را که دولت برای خودش می خواسته است در دست آن یک نفر تجاری می افتد که اول می رود اجازه قند را می گیرد و البته اداره هم با آن تجاری که طرف خصوصیت و ملاحظه است اجازه می دهد.

بعد تجار دیگر که می روند اجازه بگیرند می گویند ما یک میلیون اجازه داده ایم و آن تاجر هم وارد کرده یا میکند و دیگر لازم نداریم.

و چون در مملکت بقدر احتیاجات قند هست دیگر بشما اجازه داده نشود (این جواب را بآن شخص می گویند) آن وقت نتیجه اش چه میشود؟

این می شود که انحصار در دست یک عده تاجر می افتد و سایرین محروم میمانند آن وقت آنها چه خواهند کرد؟

قند را یکمن دو تومان وارد میکنند و یکمن چهار تومان می فروشند و بیست عده تاجری که ازین راه امرار معاش می نمایند ضرر میخورد و آن مقصودی را هم که دولت در نظر دارد تأمین نشود.

ولی هر قدر زیادتر قند وارد مملکت شود دولت یک من دو قرانش بیشتر می شود.

پس باید دولت اجازه بدهد که هر کس هر قدر قند میخواهد وارد کند آزاد است و البته در نتیجه این اجازه که دولت می دهد هر قدر قند بیشتر وارد شود و رقابت تجاری در بین باشد در نتیجه هم آن چیزی که منظور نظر دولت است بعمل می آید و هم مصرف کنندگان قند ارزان می خوردند.

بنابراین عقیده بنده اینست که ماده شش می باید اساساً حذف شود و با اگر نظر اینست که دولت یک وقتی خودش انحصار را اداره نماید باید این ماده اینطور اصلاح شود که اگر دولت خواست انحصار را اداره نماید اگر کسی گفت بیا این قند را بخر بگوئید من بقدر کافی قند دارم و نمی خرم.

و الا اگر یک عده از مردم اجازه بدهد و بی یک عده دیگر بگویند نمی دهم این میشود.

زیرا نتیجه اش افتادن انحصار در دست یک عده از تجار می شود که آنها هم قند را گران می فروشند و آن وقت بالاخره هم یک عده از تجار قند فروش بی پا می شوند و هم آنهاهی که قند مصرف می نمایند قند گران میخوردند.

این بود عقیده بنده که عرض کردم و معتقدم که باید این ماده اصلاح شود.

وزیر فواید عامه - یک اصلی در دنیا اتخاذ شده است که متأسفانه دولت برخلاف آن اصل رفتار می کند و آن اینست که قوانین را نباید پایه اش را روی سوه ظن گذارد بلکه باید روی حسن ظن باشد.

بعضی از نمایندگان - اینطور نیست برعکس است.

وزیر فواید عامه - در اینجا این طور نیست ولی متأسفانه در دنیا این طور است.

در حال آقایان دو مطلب را میخواهند همیشه ملحوظ بفرمایند و باین جهت است که نتایج مختلف حاصل میشود که باید یک متضاد هستند.

قصد دولت از تقدیم این لایحه چیست؟ اینست که برای رسیدن بمقصودش که ایجاد راه آهن باشد عایداتی بیاید کند.

البته مقضی است تصور میکنم که خود دولت ذی علاقه است که هر چه عایدات بیشتر باشد بهتر است و البته این قسمت محل کلام و تودیه نیست.

خود آقای مصدق السلطنه بهتر از اغلب آقایان مطلع هستند زیرا عضو کمیسیون اقتصادیاتی که از طرف مجلس انتخاب شده بود هستند.

در اینجا تمام مسامی صرف این شده که اکتفا شود فقط بدادن جواز رسیدن یک

حقی بدولت خود ایشان کاملاً در جریان امر بوده و مسبق هستند و هنوز هم امیدواری می رود که در ضمن عمل بهمین ترتیب رفتار شود یعنی بدون تأسیس یک مؤسسات انحصاری و بدون برقراری مؤسسات انحصاری از کلیه قند و شکر و چای که وارد ایران می شود دو قران و شش قران گرفته شود و بعد به صاحبش داده شود.

و اگر باین ترتیب عمل شود آن وقت قهرآ ماده شش که در اینجا ذکر شده است بی معنی لغو است.

زیرا وقتی که در ضمن ورود از مقدار قند و شکر و چای که وارد می شود فقط مکلف باشند حتی بگیرند و آزاد کنند که وارد مملکت شود.

در اینصورت البته دیگر شما مقید نخواهید بود که بیش از احتیاجات مملکتی قند وارد نمایند و البته مشخص احتیاجات مملکتی که خریدند و فروشنده است و مشخص رواج بازار این متاع خواهد بود هر قدر لازم بداند وارد می کند و آزاد خواهد بود.

اما اگر مطابق این ترتیبی که در این لایحه پیش بینی شده است دولت مجبور شود انحصار را بموقع اجرا بگذارد آن وقت چه باید کرد.

باین معنی که بهر علتی از هلی که تصور بفرمایید دولت مجبور بشود کلیه معامله قند و چای و شکر را منحصر بحد نمایند.

البته فرض محال که محال نیست وقتی که اینکار منحصر باین مؤسسه شد آن وقت این مؤسسه مکلف است هر مقدار قند وارد سرحد می کند بخرد و البته این الزام و این تکلیف هم برای دولت و آن کسی که این مؤسسه را اداره میکند هست.

مگر اینکه مقنن بموجب یک ماده قانونی اجازه داده باشد که بیش از احتیاجات مملکت حق دارد بخرد.

اگر آقایان ماده اول را به دقت ملاحظه بفرمایند خواهند دید که این الزام یعنی خرید و فروش و صدور کلیه قند و چای طبق یک ماده قانونی باشد و آن هم این قسمت از ماده است که دولت می تواند بگوید نظر به اینکه به موجب این ماده هم اجازه داده شده که بیش از احتیاجات مملکت و مقدار لازم تخم به این جهت خریداری نمی کنم.

حالا شاید بعضی از آقایان بگویند دولت نخرد دیگر اجازه ورود چرا ندهد؟

عرض می کنم وقتی که انحصار شد وقتی که تجارت قند و شکر و چای در دست دولت شد دولت نمی تواند برای خودش رقیب ایجاد کند.

زیرا در همان حالی که تجارت قند و چای را دولت در دست خودش می گیرد ممکن است همان تاجر بدی را که آقای مصدق السلطنه فرمودند بیاید یک مقدار زیادی قند وارد نماید و به یک قیمت نازلی بفرشد و تمام قند و شکر که در دست دولت است بدون خریدار بماند.

لذا به این دولت اگر انحصار برقرار شد یعنی اکتفا بدادن اجازه تنها نشد و انحصار عملی اجرا شد دولت مکلف است بر طبق قانون مجاز باشد هم نخرد و هم اجازه ورود مازاد احتیاجات مملکت را ندهد که در نتیجه برای خودش رقیب ایجاد کند.

(بعضی از نمایندگان اظهار نمودند مذاکرات کافی است و بعضی گفتند کافی نیست)

رئیس - رأی می گیریم به کفایت مذاکرات.

آقایان موافقین قیام فرمایند.

(عده قلبی قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد.

آقای حائری زاده.

(اجازه)

حائری زاده بنده تصور می کنم با توضیحات کافی که آقای مصدق السلطنه در این موضوع دادند دیگر اظهاراتی که من بنمایم خارج از لزوم است برای اینکه ایشان وزیر مایه بوده اند و در موقع عمل به معایب بهتر برخوردند و اگر این ماده نباشد آن وقت این نظری را که آقای وزیر فواید عامه خیلی با حراست می خواهند به مجلس بقبولانند تأمین می کنند از شر این احتمالاتی هم که آقای مصدق السلطنه مذاکره فرمودند و آقای دولت آبادی مفصل بیان داشتند مردم راحت می شوند و اسباب نگرانی هم نخواهد شد.

بنده معتقدم این ماده پایه حذف شود.

رئیس - آقای ارباب کیخسرو (اجازه)

ارباب کیخسرو - بنده مخالفم.

رئیس - آقای داود داورد بنده مخالفم.

رئیس - آقایان شیروانی - بندهم مخالفم.

رئیس - آقای بیات (اجازه)

بیات - مخالفم.

رئیس - آقای شریعت زاده شریعت زاده - مخالفم.

رئیس - آقای افشار.

آقای میرزا رضاخان افشار - بنده موافقم.

هستمر که درمدا کرده این لایحه موافقین و مخالفین مجبورند راجع بموقت باره آهن اظهاراتی کنند

و این فرمایشات این چند روز معمول شده

بنده تصور نمیکنم در سراسر این مملکت يك نفر باره آهن مخالف باشد و در این مجلس هم گمان نمیکنم مخالف این قانون وجود ندارد

فقط گفتگو در سر يك مسأله نظری است

زیرا این قانون در آن روزی که به اکثریت در کلیات رأی داده شد وارد شد موافقین

در حقیقت تصویب شده است از آن روز ممکن است برای این قانون ضرب الاجل قرارداد که در آن روز به موقع اجراء گذاشته شود

بنده تقسیم کردن قند را به بستهای دوپست و پنجادمنی هم دولت هم مردم هم تاجار را در زحمت می دانم

و بالاخره آن نتیجه اساسی که می خواهم گرفته نمی شود

زیرا امتش باید برود توی خانه ها و دکانها و بازارها و دولت هم نتیجه نمی گیرد و جز زحمت چیزی بالاخره در دست دولت نخواهد آمد

این است که بنده يك پیشنهادی تهیه کرده ام و عقیده ام اینست که ما باید از آن روزی که باین قانون رأی دادیم آنرا بموقع اجرا بگذاریم

رئیس - آقای ضیاء (اجازه)

ضیاء - این قسمت که در هر مرتبه جلب توجه بعضی از آقایان نمایندگان را کرده است در اثر اظهاراتی است که غالب از تاجار راجع باین موضوع می کنند اساساً باید در نظر گرفت دولت این راه را برای ایجاد راه آهن در نظر گرفته مجلس شورای ملی هم کاملاً مراقبت دارد که از این راه که بهترین طرق و بهترین وسیله برای تأسیس راه آهن است شروع با قدم بکنند و راه آهن تأسیس و ایجاد بشود

هر می غلامحسین میرزا سلطان ایراهیم افندی محمد مظلم مفتی پیشنهاد آقای بهائی بنده پیشنهاد می کنم ماده هفت بطریق ذیل اصلاح شود

کلیه مقادیر قندو شکر و چای که از تاریخ تصویب این قانون در داخله ایران موجود است مشمول این قانون نخواهد بود مشروط بر اینکه دارندگان قند و شکر و چای از تاریخ تصویب این قانون در ظرف یازده روز در مرکز و پس از اعلان بانزده را بدوایر مالیه با شرط تفتیش و جودی تقدیم نمایند

علاوه ملتزم شود زائد بر قیمت معمولی امروز نفروشد ولی کلیه قند و چای دیگر که از تاریخ اول خرداد از سرحد وارد شود مشمول این قانون خواهد بود

پیشنهاد آقای تهرانی - این بنده پیشنهاد می نماید که ماده هفت بطریق ذیل اصلاح شود

ماده هفت - کلیه مقادیر قندو شکر و چای که در تاریخ تصویب این قانون در داخله ایران موجود است مشمول این قانون و حقوق انحصاری آن خواهند بود ولی تا دوپست و پنجادمنی قندو شکر و چای از تاریخ تصویب این قانون در ظرف یازده روز در مرکز و پس از اعلان بانزده را بدوایر مالیه با شرط تفتیش و جودی تقدیم نمایند

رئیس - کمیسیون که حق ندارد مواد را خودش پس بگیرد

مخبر - مواد را خیر ماده را عرض کردم ارجاع بکمیسیون بشود

رئیس - تائیدشده نباشد که نمی شود ارجاع بکمیسیون را نقاضا کرد

(بعضی گفتند مذاکرات کافی است)

رئیس - کافی است (گفتند بلی)

رئیس - پیشنهاد هفتم می شود (بترتیب ذیل خوانده شد)

پیشنهاد آقای بیات - بنده ماده هفت را بشرح ذیل اصلاح و پیشنهاد می نمایم

ماده هفت - کلیه قندو شکر و چای که از تاریخ تصویب این لایحه بمجلس شورای ملی وارد سرحد ایران شده است مشمول این قانون و حقوق انحصاری آن خواهد بود

پیشنهاد جمعی از نمایندگان - اینجانبان پیشنهاد می کنیم ماده هفت بطریق ذیل اصلاح شود

ماده هفت - کلیه مقادیر قند و شکر و چای که از تاریخ تصویب کلیات این لایحه در مجلس شورای ملی (سی و یکم اردی بهشت) وارد مملکت شده مشمول این قانون و اضافه قیمت آن خواهد بود

رئیس - آقای بیات (اجازه)

مرتضی قلیخان بیات - آقای مخبر جواب آقایان اظهار کردند

رئیس - رأی گرفته میشود بنده هشتم آقایان موافقین قیام بفرمایند

(اغلب نمایندگان قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد

ماده نهم

(بشرح ذیل قرائت شد)

ماده ۹ - کلیه عوائدی که از انحصار قند و چای و شکر برای دولت حاصل میشود پس از وضع مالیاتی که در تبصره ماده ۳ و ماده ۱۱ مذکور است در حساب مخصوصی گذارده شد و سرمایه ذخیره مخصوصی را تشکیل خواهد داد و سرمایه مزبور متصرفاً بمصارف ذیل خواهد رسید

۱ - بدوایر تمام وجوهی که از طرف خزانه داری کل بعنوان سرمایه (انحصار دولتی قند و چای) مطابق مقررات ماده ۱۱ داده شد است بخزانه داری کل مسترد خواهد شد

ب - بقیه عوائد حاصله منحصراً برای ساختمان راه آهن و احتیاجات مربوطه بآن تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیر مصارف ساختمان راه آهن و متعلقات آن و نیز استقراض از داخله یا خارجه باعتبار وجوه مزبور از برای غیر مصارف راه آهن ممنوع است و مرتکب از حقوق اجتماعی معروف و در حکم مختلس اموال دولت محسوب خواهد بود

تبصره - لایحه ساختمان راه آهن باید هر چه زود تر از طرف دولت تهیه شده و برای تصویب بمجلس شورای ملی تقدیم گردد

باشیم و هم یول دزد بردست خودمان بکار بیفتد و منافعش راهم خود دولت برد برای این که ممکن است این پول در يك بانک باشد ابقاغه داخلی یا خارجی گذاشته شود باینکه منافع خیلی کم تا وسائل ساختن راه آهن فراهم باید و آن استاده اساسی را از این سرمایه مهمی که در سال چهار میلیون و نیم باواشانه میشود نگینم این بود که بنده پیشنهاد کرده بودم سرمایه در بانک ایران امر گزیدند و اما قسمت دوم اعتراض بنده همان چیزی بود که کمیسیون در ماده پیش بینی کرده که کسی نتواند در غیر راه آهن این پول را خرج کند

ولی قسمت الف را بنده اشیا زائد میدانم برای اینکه تا وقت و وسائل انحصاراً فراهم نگردد این بموجب ماده سیزده این قانون ما خرجی ندارد

اگر وسائل را دولت فراهم کرد و خواستیم این انحصار را اجراء کنیم در آن روز ممکن است دولت لایحه برای يك یا دو میلیون اعتبار صادر و بمجلس محلی هم تصویب میکند و اعتبار داده میشود ولی امروز که وسائل هنوز فراهم نشده است تصویب يك اعتبار که هنوز ماههاش در اندام ما نماند و خود هم هنوز بمجلس نماند ازومی ندارد و بنده با این قسمت مخالفم

مخبر - بنده در شهر اول همین جا عرض کردم آن نظری را که اظهار کرد دید همه موافقند و مخصوصاً اظهاراتی را که آقای رئیس الوزرا در کمیسیون فرمودند در مجلس هم عرض کردم

ولی در حال جایش اینجا نیست

اینجا ما قانون برای بانک نمی نویسیم باینست اعتبار برای تأسیس مؤسسه بدوایر مهمی ممکن است این مبلغ کم باشد چندی دیگر يك لایحه دیگر بیاورند

البته هر چه را از صندوق دولت باین مؤسسه داده اند وقتی عایدات پیدا کرد باید پس بدهند

اینجا هر دو اجازه داده شده است یعنی اجازه داده شده هر اندازه که لازم باشد تا يك میلیون بدهند بعد هم که عایدات پیدا کرد بگیرند در هر صورت گمان نمیکنم ایرادی نباشد

رئیس - آقای مصدق السلطنه (اجازه)

مصدق السلطنه - در ماده نهم بنده اصولاً موافق هستم ولی يك اصلاحاتی را محتاج می دانم

اولاً راجع باین مسئله که نوشته شده است

استقراض از داخله و خارجه باعتبار وجوه مزبوره از برای غیر مصارف راه آهن

منوع است مفهوم مخالف این است که اگر برای راه آهن بخواهند استقراض بکنند مجازند

در صورتیکه باید توضیح شود که برای راه آهن و غیره راه آهن منوع است مگر با اجازه مجلس

زیرا کلیه استقراضات را باید بمجلس تصویب کند و اصل مسئله استقراض روی مسئله ملیت است و باید اسلام مجلس بیاید بعد مینویسد

بقیه عوائد حاصله منحصراً برای ساختمان راه آهن و احتیاجات مربوطه بآن تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیر مصارف ساختمان راه آهن و متعلقات آن منوع است

البته اینجا قانون قفسه میکند این وجوهی را که برای ساختمان راه آهن جمع آوری شده بمصارف دیگر برسانند ولی این مسئله هم يك چیزی است که سانیسیون ندارد یعنی معلوم نیست اگر بمصارف دیگری برسانند چه خواهد شد

مثلاً فرض کنید دولت باینکه بانگی طرف داد وستد است از بانک و بخواهد میگرد یعنی آن وجوه را دولت از بابت حساب جاری میگرد ولی آن عوائد که باین بانک داده می شود خود بانک در اینجا میتواند بکار ببرد (درود و کیاناسیون)

حساب میکند این حق را نمی شود از يك بانگی که با دولت طرف حساب است ساقط کرد

مگر اینکه قبلاً بانگ متعهد شود وجوهی که از بابت عایدات انحصار بآن بانک داده میشود حق تهاجر از او ساقط شود یعنی اگر در حساب جاری دولت باینکه يك وجهی بدهد بعد نتواند عایدات قند را از بابت حساب جاری خود حساب کند - صرفاً و صرفاً بر حسب قانون تمام دنیا در وادو کمیاناسیون يك حق مسلمی است هر دارالتجاره وقتی که از طرف طلبکار یا بده کار شد میتواند بده خودش را از بابت طلب خودش حساب کند پس بنا بر این باید این وجهی که در يك بانک متبیری برای راه آهن گذاشته میشود طوری مین شود که بمصرف دیگری نرسد یعنی قبلاً بانگ متعهد شود که از بابت وجوهی که از بابت انحصار دولت میدهد ابتدا حق تهاجر نداشته باشد

زیرا ما هر چه بخواهیم در اینجا قید کنیم بمصرف دیگر نرسد جلوی بانک را نمی توانیم بگیریم که این عایدات را در حساب جاری حساب نکنند در واقع ما موردین دولتی هم خلاصی نگردد اند

مأمورین دولتی از بانک پول گرفته اند باینکه هم این عایدات را از بابت حساب جاری پای دولت حساب کرده و باین ترتیب مقصودیکه در نظر است یعنی ایجاد راه آهن بحال وقفه مانده است

اینهم يك قسمت قسمت دیگر اینک

مأمورین دولتی نمی توانند این وجوه را غیره مصرف راه آهن بصرف دیگری برسانند این يك حسی در ذهن پیدا میکند و آن اینست که در حقوق اداری از مأمورین دولتی در صورتی که احکام فوقی یا سایر رقیب مشولیت می شود این اصل مسلمی است که در احکام اداری حکم مافوق مادون را از هر گونه مشولیتی معاف میکند و اصولاً امروزه اروپا اینست فقط مادون میتواند مافوق تحکک بدهد که این حکمی که بین میکنیم برخلاف قانون است و اگر باز این تذکر مافوق گفت من بتو حکم میکنم رفع مشولیت از مادون میشود و ما فوق مشولیت پیدا میکند ولی مادر مالیه خودمان که امروزه مافوقش مستشاران آمریکائی هستند هر مجازاتی که بخواهد برای آنها قرار بدهید

نظر باینکه آنها در مملکت ما کابینتولاسیون دارند مجازات در باره آنها عملی نیست

اینجا نوشته است هر کس این پول را بردارد در حکم سارقین اموال دولت است

بسیار خوب رئیس مالیه آمریکائی بما دون خودش حواله میدهد که این پول را بمصرف فلان اعتبار مصوب برساند

مادون هم يك مرتبه میتواند تذکر بدهد که بوجوب قانون خلاف است بعد میگوید بمشولیت خود بدهد و باین ترتیب در اینجا نوشته هر کس این پول را بردارد در حکم سارقین اموال دولت است در باره این عوارضه ابتدا عملی نیست برای این که آنها در مملکت ما کابینتولاسیون دارند و قوانین مناسبیت آنها از قبیل احکام سارقین عیناً عملی نیست

این هم يك اشکالی است که در اینجا پیدا میشود

دیگر این که بنده تصور می کنم بار قانون جزائی را نباید خیلی سنگین کرد ما می خواهیم يك قانون جزائی وضع کنیم اگر در روی هر قانون يك مجازاتی همین تصور میکنم بارهائی را روی قانون جزائی گذاشته ایم

باین معنی که اگر در هر قانون نویسیم هر کسی اینکار را بکند در حکم سارقین اموال دولتی است

بنده میترسم اصلاً نگذارند قانون جزا وضع شود

خوب تا قانون جزائی نیست که هیچ حکمی برای سارقین نیست و وقتی هم که قانون جزا وضع می شود آنوقت این گونه مواد اسباب زحمت خواهد شد

بنده عقیده دارم که در خود این قانون يك ماده وضع شود و مجازاتی برای اشخاصی

ماده اینطور نوشته شود

يك کسی دیگر عقیده اش طوری دیگر است پس تصور نمیکنم مخالفی در این موضوع وجود داشته باشد

پرر روز آقای وزیر قوائد عامه فرمودند که قانون را باید همیشه با حسن ظن نوشت در صورتیکه این يك فلسفه معکوسی است

و بعقیده بنده قانون همیشه باید برای سوغظن نوشته شود

باید همیشه در مقابل قانون سوغظن را تصور نموده و برای جلوگیری از يك مسأله بدی قانون نوشت

يكی از مسأله دیگر هم که باید در قانون همیشه در نظر گرفته شود مسئله عملی بودن قانون است

دولت باید فیلان فکر کند قانون را که گذراند و يك افغانی را که با هم تلفیق کرد و تصویب بمجلس رساند و خواست به موقع عمل بگذارد دچار مشکلات نشود

این یکی از مسأله است که همیشه باید در قانون در نظر گرفت

در این ماده بنده تصور میکنم بکفوری هم کمیسیون شاید دولت هم مجلس دچار مشکلات شده اند

این ماده آنطور که اول نوشته شده بود خیلی بهتر بود ولی باین ترتیبی که حالا نوشته شده

بنده هر چه فکر میکنم میبینم در موقع عمل دچار يك مشکلات خیلی بزرگی خواهند شد

برای اینکه در ظرف این دوسه و دوه آنقدرهایی که در دسترس بوده تقسیم شده و از دوپست و پنجادمنی من هم کمتر شده و شاید صدوپست و پنجادمنی من شده

و آنها اینکه عهده بوده هنوز يك بازار هائیکه پتر اند تقسیم کنند نرسیده آنها بعقیده بنده آماده است که تحویل این مالیات بر آنها بشود

بنده فکر کردم اگر تاریخ را در اینجا تاریخی که ما قانون را در مجلس شروع بکنیم نشان کرده ایم قرارداد هم بهتر است یعنی آن روزی که کلیات این لایحه تمام شده

زیرا امتش باید برود توی خانه ها و دکانها و بازارها و دولت هم نتیجه نمی گیرد و جز زحمت چیزی بالاخره در دست دولت نخواهد آمد

این است که بنده يك پیشنهادی تهیه کرده ام و عقیده ام اینست که ما باید از آن روزی که باین قانون رأی دادیم آنرا بموقع اجرا بگذاریم

رئیس - آقای ضیاء (اجازه)

ضیاء - این قسمت که در هر مرتبه جلب توجه بعضی از آقایان نمایندگان را کرده است در اثر اظهاراتی است که غالب از تاجار راجع باین موضوع می کنند اساساً باید در نظر گرفت دولت این راه را برای ایجاد راه آهن در نظر گرفته مجلس شورای ملی هم کاملاً مراقبت دارد که از این راه که بهترین طرق و بهترین وسیله برای تأسیس راه آهن است شروع با قدم بکنند و راه آهن تأسیس و ایجاد بشود

هر می غلامحسین میرزا سلطان ایراهیم افندی محمد مظلم مفتی پیشنهاد آقای بهائی بنده پیشنهاد می کنم ماده هفت بطریق ذیل اصلاح شود

کلیه مقادیر قندو شکر و چای که از تاریخ تصویب این قانون در داخله ایران موجود است مشمول این قانون نخواهد بود مشروط بر اینکه دارندگان قند و شکر و چای از تاریخ تصویب این قانون در ظرف یازده روز در مرکز و پس از اعلان بانزده را بدوایر مالیه با شرط تفتیش و جودی تقدیم نمایند

علاوه ملتزم شود زائد بر قیمت معمولی امروز نفروشد ولی کلیه قند و چای دیگر که از تاریخ اول خرداد از سرحد وارد شود مشمول این قانون خواهد بود

پیشنهاد آقای تهرانی - این بنده پیشنهاد می نماید که ماده هفت بطریق ذیل اصلاح شود

ماده هفت - کلیه مقادیر قندو شکر و چای که در تاریخ تصویب این قانون در داخله ایران موجود است مشمول این قانون و حقوق انحصاری آن خواهند بود ولی تا دوپست و پنجادمنی قندو شکر و چای از تاریخ تصویب این قانون در ظرف یازده روز در مرکز و پس از اعلان بانزده را بدوایر مالیه با شرط تفتیش و جودی تقدیم نمایند

رئیس - کمیسیون که حق ندارد مواد را خودش پس بگیرد

مخبر - مواد را خیر ماده را عرض کردم ارجاع بکمیسیون بشود

رئیس - تائیدشده نباشد که نمی شود ارجاع بکمیسیون را نقاضا کرد

(بعضی گفتند مذاکرات کافی است)

رئیس - کافی است (گفتند بلی)

رئیس - پیشنهاد هفتم می شود (بترتیب ذیل خوانده شد)

پیشنهاد آقای بیات - بنده ماده هفت را بشرح ذیل اصلاح و پیشنهاد می نمایم

ماده هفت - کلیه قندو شکر و چای که از تاریخ تصویب این لایحه بمجلس شورای ملی وارد سرحد ایران شده است مشمول این قانون و حقوق انحصاری آن خواهد بود

پیشنهاد جمعی از نمایندگان - اینجانبان پیشنهاد می کنیم ماده هفت بطریق ذیل اصلاح شود

ماده هفت - کلیه مقادیر قند و شکر و چای که از تاریخ تصویب کلیات این لایحه در مجلس شورای ملی (سی و یکم اردی بهشت) وارد مملکت شده مشمول این قانون و اضافه قیمت آن خواهد بود

رئیس - آقای بیات (اجازه)

مرتضی قلیخان بیات - آقای مخبر جواب آقایان اظهار کردند

رئیس - رأی گرفته میشود بنده هشتم آقایان موافقین قیام بفرمایند

(اغلب نمایندگان قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد

ماده نهم

(بشرح ذیل قرائت شد)

ماده ۹ - کلیه عوائدی که از انحصار قند و چای و شکر برای دولت حاصل میشود پس از وضع مالیاتی که در تبصره ماده ۳ و ماده ۱۱ مذکور است در حساب مخصوصی گذارده شد و سرمایه ذخیره مخصوصی را تشکیل خواهد داد و سرمایه مزبور متصرفاً بمصارف ذیل خواهد رسید

۱ - بدوایر تمام وجوهی که از طرف خزانه داری کل بعنوان سرمایه (انحصار دولتی قند و چای) مطابق مقررات ماده ۱۱ داده شد است بخزانه داری کل مسترد خواهد شد

ب - بقیه عوائد حاصله منحصراً برای ساختمان راه آهن و احتیاجات مربوطه بآن تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیر مصارف ساختمان راه آهن و متعلقات آن و نیز استقراض از داخله یا خارجه باعتبار وجوه مزبور از برای غیر مصارف راه آهن ممنوع است و مرتکب از حقوق اجتماعی معروف و در حکم مختلس اموال دولت محسوب خواهد بود

تبصره - لایحه ساختمان راه آهن باید هر چه زود تر از طرف دولت تهیه شده و برای تصویب بمجلس شورای ملی تقدیم گردد

باشیم و هم یول دزد بردست خودمان بکار بیفتد و منافعش راهم خود دولت برد برای این که ممکن است این پول در يك بانک باشد ابقاغه داخلی یا خارجی گذاشته شود باینکه منافع خیلی کم تا وسائل ساختن راه آهن فراهم باید و آن استاده اساسی را از این سرمایه مهمی که در سال چهار میلیون و نیم باواشانه میشود نگینم این بود که بنده پیشنهاد کرده بودم سرمایه در بانک ایران امر گزیدند و اما قسمت دوم اعتراض بنده همان چیزی بود که کمیسیون در ماده پیش بینی کرده که کسی نتواند در غیر راه آهن این پول را خرج کند

ولی قسمت الف را بنده اشیا زائد میدانم برای اینکه تا وقت و وسائل انحصاراً فراهم نگردد این بموجب ماده سیزده این قانون ما خرجی ندارد

اگر وسائل را دولت فراهم کرد و خواستیم این انحصار را اجراء کنیم در آن روز ممکن است دولت لایحه برای يك یا دو میلیون اعتبار صادر و بمجلس محلی هم تصویب میکند و اعتبار داده میشود ولی امروز که وسائل هنوز فراهم نشده است تصویب يك اعتبار که هنوز ماههاش در اندام ما نماند و خود هم هنوز بمجلس نماند ازومی ندارد و بنده با این قسمت مخالفم

مخبر - بنده در شهر اول همین جا عرض کردم آن نظری را که اظهار کرد دید همه موافقند و مخصوصاً اظهاراتی را که آقای رئیس الوزرا در کمیسیون فرمودند در مجلس هم عرض کردم

ولی در حال جایش اینجا نیست

اینجا ما قانون برای بانک نمی نویسیم باینست اعتبار برای تأسیس مؤسسه بدوایر مهمی ممکن است این مبلغ کم باشد چندی دیگر يك لایحه دیگر بیاورند

البته هر چه را از صندوق دولت باین مؤسسه داده اند وقتی عایدات پیدا کرد باید پس بدهند

اینجا هر دو اجازه داده شده است یعنی اجازه داده شده هر اندازه که لازم باشد تا يك میلیون بدهند بعد هم که عایدات پیدا کرد بگیرند در هر صورت گمان نمیکنم ایرادی نباشد

رئیس - آقای مصدق السلطنه (اجازه)

مصدق السلطنه - در ماده نهم بنده اصولاً موافق هستم ولی يك اصلاحاتی را محتاج می دانم

اولاً راجع باین مسئله که نوشته شده است

استقراض از داخله و خارجه باعتبار وجوه مزبوره از برای غیر مصارف راه آهن

منوع است مفهوم مخالف این است که اگر برای راه آهن بخواهند استقراض بکنند مجازند

در صورتیکه باید توضیح شود که برای راه آهن و غیره راه آهن منوع است مگر با اجازه مجلس

زیرا کلیه استقراضات را باید بمجلس تصویب کند و اصل مسئله استقراض روی مسئله ملیت است و باید اسلام مجلس بیاید بعد مینویسد

بقیه عوائد حاصله منحصراً برای ساختمان راه آهن و احتیاجات مربوطه بآن تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیر مصارف ساختمان راه آهن و متعلقات آن منوع است

البته اینجا قانون قفسه میکند این وجوهی را که برای ساختمان راه آهن جمع آوری شده بمصارف دیگر برسانند ولی این مسئله هم يك چیزی است که سانیسیون ندارد یعنی معلوم نیست اگر بمصارف دیگری برسانند چه خواهد شد

مثلاً فرض کنید دولت باینکه بانگی طرف داد وستد است از بانک و بخواهد میگرد یعنی آن وجوه را دولت از بابت حساب جاری میگرد ولی آن عوائد که باین بانک داده می شود خود بانک در اینجا میتواند بکار ببرد (درود و کیاناسیون)

حساب میکند این حق را نمی شود از يك بانگی که با دولت طرف حساب است ساقط کرد

مگر اینکه قبلاً بانگ متعهد شود وجوهی که از بابت عایدات انحصار بآن بانک داده میشود حق تهاجر از او ساقط شود یعنی اگر در حساب جاری دولت باینکه يك وجهی بدهد بعد نتواند عایدات قند را از بابت حساب جاری خود حساب کند - صرفاً و صرفاً بر حسب قانون تمام دنیا در وادو کمیاناسیون يك حق مسلمی است هر دارالتجاره وقتی که از طرف طلبکار یا بده کار شد میتواند بده خودش را از بابت طلب خودش حساب کند پس بنا بر این باید این وجهی که در يك بانک متبیری برای راه آهن گذاشته میشود طوری مین شود که بمصرف دیگری نرسد یعنی قبلاً بانگ متعهد شود که از بابت وجوهی که از بابت انحصار دولت میدهد ابتدا حق تهاجر نداشته باشد

زیرا ما هر چه بخواهیم در اینجا قید کنیم بمصرف دیگر نرسد جلوی بانک را نمی توانیم بگیریم که این عایدات را در حساب جاری حساب نکنند در واقع ما موردین دولتی هم خلاصی نگردد اند

مأمورین دولتی از بانک پول گرفته اند باینکه هم این عایدات را از بابت حساب جاری پای دولت حساب کرده و باین ترتیب مقصودیکه در نظر است یعنی ایجاد راه آهن بحال وقفه مانده است

اینهم يك قسمت قسمت دیگر اینک

مأمورین دولتی نمی توانند این وجوه را غیره مصرف راه آهن بصرف دیگری برسانند این يك حسی در ذهن پیدا میکند و آن اینست که در حقوق اداری از مأمورین دولتی در صورتی که احکام فوقی یا سایر رقیب مشولیت می شود این اصل مسلمی است که در احکام اداری حکم مافوق مادون را از هر گونه مشولیتی معاف میکند و اصولاً امروزه اروپا اینست فقط مادون میتواند مافوق تحکک بدهد که این حکمی که بین میکنیم برخلاف قانون است و اگر باز این تذکر مافوق گفت من بتو حکم میکنم رفع مشولیت از مادون میشود و ما فوق مشولیت پیدا میکند ولی مادر مالیه خودمان که امروزه مافوقش مستشاران آمریکائی هستند هر مجازاتی که بخواهد برای آنها قرار بدهید

نظر باینکه آنها در مملکت ما کابینتولاسیون دارند مجازات در باره آنها عملی نیست

اینجا نوشته است هر کس این پول را بردارد در حکم سارقین اموال دولت است

بسیار خوب رئیس مالیه آمریکائی بما دون خودش حواله میدهد که این پول را بمصرف فلان اعتبار مصوب برساند

مادون هم يك مرتبه میتواند تذکر بدهد که بوجوب قانون خلاف است بعد میگوید بمشولیت خود بدهد و باین ترتیب در اینجا نوشته هر کس این پول را بردارد در حکم سارقین اموال دولت است

بسیار خوب رئیس مالیه آمریکائی بما دون خودش حواله میدهد که این پول را بمصرف فلان اعتبار مصوب برساند

مادون هم يك مرتبه میتواند تذکر بدهد که بوجوب قانون خلاف است بعد میگوید بمشولیت خود بدهد و باین ترتیب در اینجا نوشته هر کس این پول را بردارد در حکم سارقین اموال دولت است

بسیار خوب رئیس مالیه آمریکائی بما دون خودش حواله میدهد که این پول را بمصرف فلان اعتبار مصوب برساند

مادون هم يك مرتبه میتواند تذکر بدهد که بوجوب قانون خلاف است بعد میگوید بمشولیت خود بدهد و باین ترتیب در اینجا نوشته هر کس این پول را بردارد در حکم سارقین اموال دولت است

حکام بر خلاف این قانون وجوه مؤسسه انصار را صرف يك اعتبارات دیگری می نمایند و همچنین شرط شود که احکام مافوق هم رفع مسؤلیت از مادون نخواهد کرد و هیچ مادونی نمیتواند باستاناد حکم مافوق خودش را از مسؤلیت مبرا کند.

مسئله دیگر این که بهتر این است که وزارت مالیه هر سه ماه يك مرتبه صورت خلاصه عایدات و مخارج مؤسسه انصار را با صورت حساب تفصیلی بانك برای اطلاع انتشار دهد.

که چند در يك بانك معینی از عایدات انصار جمع شده و چند بصرف رسیده است.

که مردم بدانند و جوهی را که می دهند منحصراً صرف راه آهن میشود بر طبق این عرایض که کردم يك پیشنهادی هم تقدیم کردم حالا دیگر رد و قبول آن موکول بنظر مغیر محترم کمسیون و آقایان نمایندگان محترم است.

رئیس - آقای ضیاء (اجازه)

ضیاء - هیئتطور که فرمودند پیش نهادی در این خصوص تهیه فرموده اند که یا آقای مخیر قبول خواهند کرد یا مجلس بقابل توجه بودنش رای میدهد در این صورت در کمسیون نظریات خودشان را خواهند فرمود.

(جسی گفتند: مذاکرات کافی است) رئیس - کافی است؟ (گفتند بلی)

رئیس - پیشنهادها قرائت میشود (بشرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد آقای میرزائی - بنده پیشنهاد میکنم ماده نهم در قسمت (ب) طرق شوسه اضافه شود.

رئیس - آقای میرزائی (اجازه)

میرزائی - مسالکی که در شترقی می رود در مرحله اولی احتیاجات او بخطر شوسه است اول راه شوسه میکنند پس از اینکه راه شوسه تکمیل شد برای آن میر وازند.

مملکت ما هنوز راه شوسه ندارد و البته آقایان تصدیق میکنند خط آهن يك چیز آسانی نیست که در ظرف چهار پنج سال با این سرمایه چهار میلیون دینم تکمیل شود و اسباب تسهیل حمل و نقل امال التجاره و مسافرین بشود.

لذا بنده عقیده دارم اول شروع برای شوسه بکنند و پس از تکمیل راه شوسه برای آن میر وازند و الا راه آهن بیست سال ممکن است با سرمایه چهار میلیون ونیم طول بکشد و این زودی ما موفق نخواهیم شد.

مخیر - لایحه ساختن راه شوسه را دوسه جلسه قبل آقای وزیر فواید عامه تقدیم کردند و بنده خیال میکنم همه ماها چون علاقمند هستیم زودتر راه آهن پیدا کنیم.

شاید لازم باشد از عنوان این قسمت هم در قانون صرف نظر کنیم.

میرزائی - بنده مسترد میکنم
رئیس - مسترد کردید؟
میرزائی - بلی

پیشنهاد آقای عراقی - بنده پیشنهاد میکنم در ماده نهم بعد از ذکر (و ماده یازدهم مذکور است نوشته شود در تحت نظر ریاست کل مالیه الی آخر

رئیس - آقای عراقی (اجازه)

عراقی - تصور میکنم يك توضیح زیادی لازم نداشته باشد برای اینکه داخل و خرج مملکتان مطابق این ترتیبی که قراردادهایم بایستی در تحت نظر آنها باشد و بنده خیال کردم این قسمت حذف شده پیشنهاد کردم نوشته شود توضیح زیادی ندارد **مخیر - خود آقای جواب خودتان را** فرمودند.

کلیه دخل و خرج ما در تحت نظر رئیس کل مالیه هست بوجوب يك قانون مخصوص علیحد و دیگر لازم نیست اینجا ذکر کنیم همان قانون کافیست.

رئیس - رای میگیرم آقایان که پیشنهاد آقای عراقی را قابل توجه میدانند (عده قلیلی قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای طهرانی (بترتیب ذیل خوانده شد)

این بنده پیشنهاد مینماید که تبصره به طریق ذیل اصلاح شود

تبصره - لایحه ساختن راه آهن در ظرف ششماه از تاریخ تصویب این لایحه برای تصویب مجلس از طرف دولت داده خواهد شد.

رئیس - آقای طهرانی (اجازه)

آقا شیخ محمدعلی طهرانی - اگر يك دولت دیگری غیر از دولت حاضره بود يك مدتی ممکن بود بطریق اجمال در این تبصر ذکر شود.

هر چه زودتر بیست سال دیگر هر ولی يك دولت فعلی که در آن آن يك شخص بازمی نشسته ن گمان میکنم تا دوام این لایحه را خواهد آورد بنابراین بنده عقیده ام این است شش ماهه بین بکنیم

که اسباب تشویق عامه مردم شود مسامحت مکنند.

مخیر - دوساختن در اینجا تکرار عده فطانت و پابند (ساختن) نوشته شود و اما در جواب آقای طهرانی عرض می کنم:

بهین دلالتی که فرمودند لازم نیست مدت معین کنیم برای اینکه ممکن است تا بکاه دیگر بیاورند.

ممکن هم هست نتوانند چهار ماه دیگر بیاورند.

آقا شیخ محمدعلی طهرانی - بنده پس گرفتم

پیشنهاد آقای تدین - بنده پیشنهاد میکنم که سه سطر اول قسمت (ب) بطریق ذیل مقرر شود

ب - بقیه عواید حاصله منحصراً برای مساحتان راه آهن تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیره صرف راه آهن و نیز استقراض از داخله تا آخر

رئیس - آقای تدین (اجازه)

تدین - البته همه آقایان تصدیق می فرمائید علاقمندی که ابراز میشود فقط برای اینست که عواید حاصله از قند و شکر و جای صرف ساختن راه آهن بشود و لایحه

بنابر این از هر جمله و هر عبارتی که قدری مهم است و ممکن است در آتی از آن يك استفاده بشود باید احتراز کرد لایحه که اول تقدیم مجلس شده بود در آنجا این عبارت را داشت که عواید حاصله صرف ساختن راهها خواهد شد ام از راه آهن و راههای دیگر

بعد در کمسیون اصلاح شده و آن قسمت هم حذف شده و حالا این جا يك عبارتی ذکر شده است و آن اینست که میگوید بقیه عواید حاصله منحصراً برای ساختن راه آهن و احتیاجات مرهطه بان تخصیص داده خواهد شد و در سطر بعد میگوید صرف آن در غیر ساختن راه آهن و متعلقات آن

بنده بر حسب اطلاعات و نظریاتی که دارم (که شاید آنها فقط در مالیه باشد) میدانم ممکن است از این (احتیاجات مربوطه بان) و (متعلقات آن) استفاده شود و يك قسمت از عواید حاصله قند و شکر و جای صرف ساختن راههای غیر از راه آهن بشود.

در این قسمت بنده کاملاً مخالفم و تصور می کنم نظر هیئت دولت هم همین باشد مخصوصاً حضرت آقای رئیس الوزرا هم عقیده شان همین بود که فقط و فقط صرف ساختن راه آهن بشود.

راه آهن البته يك لوازمی دارد و فقط عبارت از آن دور شده خط آهن ورزین نیست استاسیون است و واگون است لیکوموتیو است بل باید بسازند تونل باید

بزنند و هکذا سایر چیزها

بنابر این چون بنده احساس میکنم اگر این (احتیاجات مربوطه و متعلقات) در اینجا باشد يك قسمت از این عواید صرف ساختن راههای خواهد شد غیر از راه آهن و بنده بهم خود موافق نیستم و تصور میکنم باید این مطلب را توضیح کرد و تصریح نمود که فقط برای ساختن راه آهن باشد و لایحه بنابر این پیشنهاد کردم آن دو جمله نباشد.

رئیس - رای گرفته می شود پیشنهاد آقای تدین آقایانی که قابل توجه میدانند قیام فرمایند.

(چند نفر برخاستند)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای مصدق السلطانه (بشرح ذیل قرائت شد)

بجای حرف ب پیشنهاد میکنم نوشته شود بقیه عواید حاصله منحصراً برای ساختن راه آهن و احتیاجات مربوطه بان تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیره صرف ساختن راه آهن و متعلقات آن و همچنین استقراض از داخله یا خارج با اعتبار وجوه مزبور مینویسند است.

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای داور (بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد می کنم ماده بطریق ذیل اصلاح شود.

برای ساختن راه آهن و مقدمات لازمه آن ع -

دوره - بنده با همان نظری که آقای تدین پیشنهاد کردند و دیدم غالب آقایان هم این نظر را دارند این پیشنهاد را کردم.

ولی مقصود بنده این است که اگر می گویند کلمه مقدمات اشکال دارد ولی (مقدمات لازمه راه آهن) کش دار نیست و باینطور هم رفع اشکال آقای تدین خواهد شد و آنچه در برای ساختن راه آهن لازم است از کارخانه آهن ریزی نقش برداری وغیره را شامل می شود و البته اینها يك مخارجی دارد و باید او را از مجلس اجازه گرفت و هیچ جای تکراری نیست.

وزیر فواید عامه - اگر يك کسی بخواند سوء استفاده کند بمان ترتیبی که از کلمه (احتیاجات) میتوان سوء استفاده کند از مقدمات هم میتوان بکنند بنابر این تصدیق می فرمایم که احتیاجات بهتر است از مقدمات است.

زیرا اگر صورت ظاهر را نگاه بکنیم بیاره لوازمات ممکن است احتیاج پیدا کنیم که در ضمن عمل باشد نه مقدمه.

رئیس - آقایانی که پیشنهاد آقای داور را قابل توجه میدانند قیام فرمایند (عده کمی برخاستند)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای بیات - بنده تبصره ماده ۹ را بشرح ذیل اصلاح و پیشنهاد مینماید.

تبصره - لایحه استخدام متخصصین فوری و لایحه ساختن راه آهن هر چه زودتر از طرف دولت برای تصویب مجلس شورای

تمام مربوط برای آن است حالا اگر خیلی میل دارید مقصود خودتان را تأمین کنید پیشنهاد حذف بکنید بلکه يك تبصره پیشنهاد کنید که صرف راههای شوسه شود و البته راههای شوسه غیر از راههای است که زیر راه آهن خواهد رفت و اینها البته لازم است و این را ممکن است قبول کنیم و الاحذف کلمه احتیاجات خوب نیست.

رئیس - رای گرفته می شود پیشنهاد آقای تدین آقایانی که قابل توجه میدانند قیام فرمایند.

(چند نفر برخاستند)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای مصدق السلطانه (بشرح ذیل قرائت شد)

بجای حرف ب پیشنهاد میکنم نوشته شود بقیه عواید حاصله منحصراً برای ساختن راه آهن و احتیاجات مربوطه بان تخصیص داده خواهد شد و صرف آن در غیره صرف ساختن راه آهن و متعلقات آن و همچنین استقراض از داخله یا خارج با اعتبار وجوه مزبور مینویسند است.

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای داور (بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد می کنم ماده بطریق ذیل اصلاح شود.

برای ساختن راه آهن و مقدمات لازمه آن ع -

دوره - بنده با همان نظری که آقای تدین پیشنهاد کردند و دیدم غالب آقایان هم این نظر را دارند این پیشنهاد را کردم.

ولی مقصود بنده این است که اگر می گویند کلمه مقدمات اشکال دارد ولی (مقدمات لازمه راه آهن) کش دار نیست و باینطور هم رفع اشکال آقای تدین خواهد شد و آنچه در برای ساختن راه آهن لازم است از کارخانه آهن ریزی نقش برداری وغیره را شامل می شود و البته اینها يك مخارجی دارد و باید او را از مجلس اجازه گرفت و هیچ جای تکراری نیست.

وزیر فواید عامه - اگر يك کسی بخواند سوء استفاده کند بمان ترتیبی که از کلمه (احتیاجات) میتوان سوء استفاده کند از مقدمات هم میتوان بکنند بنابر این تصدیق می فرمایم که احتیاجات بهتر است از مقدمات است.

زیرا اگر صورت ظاهر را نگاه بکنیم بیاره لوازمات ممکن است احتیاج پیدا کنیم که در ضمن عمل باشد نه مقدمه.

رئیس - آقایانی که پیشنهاد آقای داور را قابل توجه میدانند قیام فرمایند (عده کمی برخاستند)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای بیات - بنده تبصره ماده ۹ را بشرح ذیل اصلاح و پیشنهاد مینماید.

تبصره - لایحه استخدام متخصصین فوری و لایحه ساختن راه آهن هر چه زودتر از طرف دولت برای تصویب مجلس شورای

از بیست سال یا یازده سال طول نمیکشد میخوام عرض کنم که اگر بی نیاز بشویم در سال اول و دوم از صدور مسکوک و پول ایران بشاره برای فته البته این منافع کمتر از این نیست و عقیده بنده بطوریکه تحقیق کردند تشکیل يك کارخانه قند ریزی در يك ایالت مناسب پیش از يك کرور تومان خرج ندارد.

یا برای اینکه دولت جمع کارخانه تملی را بکند پیشنهاد کردم مجاز باشد در سال اول يك کرور از این عواید برای تشکیل يك کارخانه قند ریزی برای مملکت مصرف کند.

رئیس - رای می گیرم باین پیشنهاد آقایانی که پیشنهاد آقای شوشتری را قابل توجه میدانند قیام فرمایند.

(هیچکس قیام نکرد)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای داور (بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد می کنم ماده بطریق ذیل اصلاح شود.

برای ساختن راه آهن و مقدمات لازمه آن ع -

دوره - بنده با همان نظری که آقای تدین پیشنهاد کردند و دیدم غالب آقایان هم این نظر را دارند این پیشنهاد را کردم.

ولی مقصود بنده این است که اگر می گویند کلمه مقدمات اشکال دارد ولی (مقدمات لازمه راه آهن) کش دار نیست و باینطور هم رفع اشکال آقای تدین خواهد شد و آنچه در برای ساختن راه آهن لازم است از کارخانه آهن ریزی نقش برداری وغیره را شامل می شود و البته اینها يك مخارجی دارد و باید او را از مجلس اجازه گرفت و هیچ جای تکراری نیست.

وزیر فواید عامه - اگر يك کسی بخواند سوء استفاده کند بمان ترتیبی که از کلمه (احتیاجات) میتوان سوء استفاده کند از مقدمات هم میتوان بکنند بنابر این تصدیق می فرمایم که احتیاجات بهتر است از مقدمات است.

زیرا اگر صورت ظاهر را نگاه بکنیم بیاره لوازمات ممکن است احتیاج پیدا کنیم که در ضمن عمل باشد نه مقدمه.

رئیس - آقایانی که پیشنهاد آقای داور را قابل توجه میدانند قیام فرمایند (عده کمی برخاستند)

رئیس - قابل توجه نشد - پیشنهاد آقای بیات - بنده تبصره ماده ۹ را بشرح ذیل اصلاح و پیشنهاد مینماید.

تبصره - لایحه استخدام متخصصین فوری و لایحه ساختن راه آهن هر چه زودتر از طرف دولت برای تصویب مجلس شورای

باید تقدیم گردد.

وزیر فواید عامه - دو مرتبه بخوانند.

(پیشنهاد مجدداً خوانده شد)

رئیس - آقای بیات (اجازه)

بیات - اینجا در قسمت مقدماتی که لازم است البته بدو لازم می شود يك متخصصینی باینده و این راههایی که ماداریم معاینه بکنند و وزارت خردشان را بدولت پیشنهاد بکنند تا اینکه دولت بتواند لایحه ساختن راه آهن را ب مجلس بیاورد و نیز چون ممکن است بگذرد آوردن لایحه تأیید شود این بود که پیشنهاد کردم لایحه استخدام متخصصین (که گمان می کنم هیچ اشکالی هم نخواهد داشت) بفوریت ب مجلس بیاورد و متخصصینی که لازم است دولت کترات بکند تا مقدمات لایحه ساختن راه آهن فراهم شود باین معنی که لایحه مستخدمین فوراً ب مجلس تقدیم شود و بعد از اینکه آن ها آمدند و نظریاتی که لازم است اتخاذ کردند آن وقت لایحه ساختن راه آهن بیاورد.

مخیر - این پیشنهاد را هم ارجاع بفرمائید کمسیون.

(پیشنهاد آقای تدین بشرح ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکند که تبصره ذیل با آخر قسمت اضافه شود.

تبصره - عواید مذکور در قسمت ب بهیچ وجه صرف ساختن راه شوسه نخواهد شد.

قلین - هر قدر آقای وزیر فواید عامه توضیح بدهند که مقصود از این احتیاجات مربوطه چیز دیگریست بنده را متقاعد نمی کند.

بنده بالصراحه عرض می کنم که اگر تعدید نشود يك قسمت از عواید قند و شکر و جای صرف ساختن راهها خواهد شد و خط آهن خواهد ماند اینرا بالصراحه عرض می کنم و چون از نظریه رئیس معظم دولت هم مسوقم که می خواهند فقط صرف ساختن راه آهن شود.

لذا این تبصره را در اینجا پیشنهاد کردم که اضافه شود و آن اینست که این عواید حاصله صرف راه شوسه نباید شود.

راه شوسه آن راهی نیست که ابتداء مسطح می کنند بعد راه آهن روی آن می گذارند.

راه شوسه یعنی يك راه ساخته شده که از وسیله از آنجا عبور کند. گاری از آن عبور کند مثلاً راه بین طهران و کرمانشاه و چاهای بین طهران و قزوین و کرمانشاه و چاهای دیگر و این راهی که برای راه آهن درست میکنند که دو ذرع بیشتر عرض ندارد این راه شوسه نیست این راه را می سازند.

مسئله کوچک میگذارد بنده رویش خط آهن میکشند.

بنده مقصود این نیست که صرف مقدمات نشود غیر آنچه که لازم باشد برای ایجاد خط آهن بقیه من از این پول باید صرف شود.

بنده مقصود این است که يك وجب راه شوسه از این پول نیاید ساخته شود. عقیده دارم که اگر این اجازه را بدهیم يك دینار خرج راه آهن نخواهد شد و تمام این پول خواهد رفت بيك جای که بگذرد امروزه مملکت نخواهد خورد و این برخلاف مقصود ما هم مردم است.

يك سردمی که حاضر می شوند از قند و شکر و جای که تقریباً رزق مردمی است این عواید را بپردازند فقط برای اینست که خط آهن که بهترین وسیله برای ترقی اقتصادیات و تجارت است ایجاد شود نه راه شوسه.

وزیر فواید عامه - خود بنده این تبصره را با آقای تدین تذکره کردم که پیشنهاد بکنند و خود هم عرض کردم که دولت قصد ندارد این عواید را بصرف راههای شوسه برساند و چون این تذکره را خود بنده دادم البته پیشنهاد ایشان را می پذیریم.

مخیر - کمسیون هم قبول میکند رئیس - پیشنهاد آقای رهنما.

رهنما - چون آن پیشنهاد قبول تذکره می فرمایم.

رئیس - پیشنهاد آقای داکتر حسینخان برامی.

(بشرح آتی خوانده شد)

پیشنهاد میکنم که کلمه (دولت مسکلف است) به تبصره ماده ۹ اضافه گردد.

بهرامی - این يك اصلاح عبارتی است و تصور می کنم این کلمه اگر باشد ضرری ندارد.

مخیر - قبول می کنم پیشنهاد آقای ضیاء و اسمعیل خانلو اصالتاً بنده پیشنهاد می کنم در قسمت ب ابتدای سطر دوم عبارت (احتیاجات مربوطه بان) حذف شود.

زیرا که در سطر سوم همین قسمت (متعلقات راه آهن) قید شده است.

ضیاء - نظر ما از تقدیم این پیشنهاد همین قسمت هائی بوده است که آقای تدین مذاکره فرمودند و در ضمن تبصره تأیید شد این است که مسترد میدانم.

رئیس - پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب.

(بشرح ذیل خوانده شد)

بنده اصلاح ماده ۹ را این نوع پیشنهاد می کنم بساز کلمه بصرف ذیل خواهد رسید عواید حاصله از این محل

طرق دیگری اتخاذ شد به مجلس پیشنهاد میکنم.

مخبر- کمیسیون هم همین عقیده را دارد.

جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است.

رئیس- پس همان قسمت اول ماده قرائت میشود و رأی میگیریم.

(ماده بدون تبصره بترتیب سابق خوانده شد)

رئیس - آقایانی که این ماده را تصویب میکنند قیام فرمایند.

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد.

ماده دوادمم.

(اینطور خوانده شد)

ماده ۱۲ - اختلافات و شکایات حاصله در ضمن اجرای ایقان، بواسطه کمیسیون های اداری که طرز تشکیل آن مطابق نظامنامه تعیین می شود قطع و فصل خواهد شد.

در کمیسیونهای مزبور، بیش از یک نفر از طرف مؤسسه (انحصار دولتی قند و چای) عضویت نخواهد داشت.

رئیس - آقای آقا سید یعقوب (اجازه)

آقا سید یعقوب - بنده خوشترم این را از آقای مخبر سوال کنم در صورتیکه طریق حل و فصل دعوی را در نظامنامه قرائت دادید. دیگر اینقد و دیده گذارده میشود مشروط باینکه قبل از دویمه بانک مزبور متعهد شود از حق تهاثر صرف نظر نماید.

وزارت مالیه مکلف است که هر شش ماه یک مرتبه صورت خلاصه دایندات و مغایر مؤسسه انحصار را با صورت حساب تفصیلی بانک با اطلاع عامه برساند.

متخلفین از مقررات این ماده بهس از يك الي پنجسال محکوم و از کلیه حقوقی که از قانون استخدام دارند محروم میگرددند.

رئیس - آقای مصدق السلطنه (اجازه)

مصدق السلطنه - راجع بقسمتی که در پیشنهاد بنده بود در خصوص رفع مسئولیت مادون در صورت حکم مافوق کمیسیون موافقت نکرد و بنده خودم کاملاً موافقم که باید حذف شود.

بجهت اینکه برای اتباع خارجه در این مملکت هیچگونه امتیازی را قائل نیستیم و تا کنون هم مملکت هیچگونه امتیازی را قائل نشده است و امتیازی هم ندارد.

و حتی در بعضی از عهدنامه هام قید شده است که اتباع خارجه مطلقاً بکنونه امتیازات را ندارند بهر حال بنده اتباع خارجه را تابع قوانین داخله می دانم.

بخصوص اتباع خارجه که در وزارتخانهها ماهرند تابع شخص وزیر هستند نمی توانند از او امراتم تعلق کنند بنابر این هرگونه قواعدی که برای مجازات قائل شوند شامل همه آنها هم

است و این قسمت از پیشنهاد بنده در اینجا حذف شده و بنده خودم کاملاً موافقم.

بعضی از نمایندگان مذاکرات کافی است.

رئیس رأی گرفته میشود باینکه تمام آقایانی که تصویب میکنند قیام فرمایند.

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد.

ماده دوادمم.

(اینطور خوانده شد)

ماده ۱۲ - اختلافات و شکایات حاصله در ضمن اجرای ایقان، بواسطه کمیسیون های اداری که طرز تشکیل آن مطابق نظامنامه تعیین می شود قطع و فصل خواهد شد.

در کمیسیونهای مزبور، بیش از یک نفر از طرف مؤسسه (انحصار دولتی قند و چای) عضویت نخواهد داشت.

رئیس - آقای آقا سید یعقوب (اجازه)

آقا سید یعقوب - بنده خوشترم این را از آقای مخبر سوال کنم در صورتیکه طریق حل و فصل دعوی را در نظامنامه قرائت دادید. دیگر اینقد و دیده گذارده میشود مشروط باینکه قبل از دویمه بانک مزبور متعهد شود از حق تهاثر صرف نظر نماید.

وزارت مالیه مکلف است که هر شش ماه یک مرتبه صورت خلاصه دایندات و مغایر مؤسسه انحصار را با صورت حساب تفصیلی بانک با اطلاع عامه برساند.

متخلفین از مقررات این ماده بهس از يك الي پنجسال محکوم و از کلیه حقوقی که از قانون استخدام دارند محروم میگرددند.

رئیس - آقای مصدق السلطنه (اجازه)

مصدق السلطنه - راجع بقسمتی که در پیشنهاد بنده بود در خصوص رفع مسئولیت مادون در صورت حکم مافوق کمیسیون موافقت نکرد و بنده خودم کاملاً موافقم که باید حذف شود.

بجهت اینکه برای اتباع خارجه در این مملکت هیچگونه امتیازی را قائل نیستیم و تا کنون هم مملکت هیچگونه امتیازی را قائل نشده است و امتیازی هم ندارد.

و حتی در بعضی از عهدنامه هام قید شده است که اتباع خارجه مطلقاً بکنونه امتیازات را ندارند بهر حال بنده اتباع خارجه را تابع قوانین داخله می دانم.

بخصوص اتباع خارجه که در وزارتخانهها ماهرند تابع شخص وزیر هستند نمی توانند از او امراتم تعلق کنند بنابر این هرگونه قواعدی که برای مجازات قائل شوند شامل همه آنها هم

اینجا بکنفران چراغ کرده اند برای اینکه آن اداره که تاسیس میشود قضایائی پیش می آید و گفتگوی از یکطرف نسبت به مؤسسه پیدا میشود. این مثل حکمت مدعی و مدعی علیه است. همینطور که از اینطرف در کمیسیون عضویت ندارند.

از طرف آنها هم نباید عضویت داشته باشند ترتیب معاکمه در نظامنامه پیش بینی می کنند که کمیسیونی که رسیدگی میکند دارای چه اعضائی خواهد بود آن وقت طرفین هر کدام مدعی و مدعی علیه شدند.

در اینجا حاضر می شوند مذاکره ایشان را می کنند و کمیسیون هم رسیدگی میکند و هر چه نتیجه رسیدگی شد بآنها اظهار خواهد شد.

از اینجهت بنده لازم می دانم در اینجا قید شود که از طرف آن اداره بکنفران باشد و از طرف دیگر کسی نباشد.

رئیس - رأی می گیریم بقبول توجیه بودن پیشنهاد آقای تهرانی آقایانی که موافقت قیام فرمایند معذوری برخواستند.

رئیس - قابل توجه نشد.

پیشنهاد آقای داور (بشرح آتی قرائت شد)

بنده پیشنهادی کنم ماده اینطور اصلاح شود.

اختلافات و شکایات اداری حاصله در ضمن اجرای این قانون الی آخر

رئیس - آقای داور (اجازه)

داور - بنده موافقم که هر چه زودتر و سریعتر این قانون از مجلس بگذرد ولی مخالف این هستم که سرسری يك مسئله بدون تامل تمام شود.

در این ماده نوشته شده است: اختلافات و شکایات حاصله در ضمن اجرای این قانون بواسطه کمیسیونهای اداری که طرز تشکیل آن مطابق نظامنامه تعیین می شود قطع و فصل خواهد شد.

معنای این را بکنفران که فقط فارسی بدانند می فهمد.

مثلاً اگر ما این بنده که تاجر قند فروش هستم بایک تاجر دیگری اختلاف پیدا کرده ام قانون دارد و معلوم است طرز معاکمه و کیفیت معاکمه باید چه شکل باشد. امروز بهترین اشکال معاکمه معاکمه انتخابی است که مدعی و مدعی علیه هر کدام بکنفران انتخاب میکنند و يك حکم هم تعیین میشود و هر طور که رأی دادند همانطور هم عمل میشود.

و اعتراض هم بآن ای نیست و قانون حکمت هم در سنوات سابقه از مجلس گذشته است.

باین جهت بنده پیشنهاد کردم اختلافات بطرز حکمت قطع و فصل شود.

وزیر فواید عامه - این مسئله معاکمه نیست که محتاج بحکمت باشد بلکه رسیدگی است اداری است.

را گرفت و این را نمی شود گفت منحصراً اداری است.

حالا اگر میخواهند چیزی در این ماده قید کنند خوب است اینطور بنویسند که بکنفران مؤسسه انحصاری و طرف دیگرش کسی دیگر باشد.

این البته خوب است و اینطور اصلاح کنند بنده هم قبول می کنم.

داور - خیلی خوب آن طور پیشنهاد می کنم.

رئیس - پس رأی باین پیشنهاد میشود برای بعد.

وزیر فواید عامه - خیر حالا اصلاح میکنند و رأی بگیریم.

رئیس - پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب (بشرح ذیل خوانده شد)

بنده اصلاح ماده دوادمم را این نوع پیشنهاد می کنم که بکنفران قطع و فصل خواهد شد تمام شود.

رئیس آقای آقا سید یعقوب (اجازه)

آقا سید یعقوب - بنده می دانم که الان فریاد میزنند که آقای ارباب کیخسرو این قسمت را پیشنهاد کردند و تمام هم نشد و گوش هم نخواهد بود.

ولی بنده برای احترام از قانون عرض می کنم که در قانون استخدام معین شده است که اگر يك نفر از اعضای اداره محل شکایت واقع شد خود او دیگر حق عضویت در کمیسیون رسیدگی ندارد و اداره باید بآن شکایت رسیدگی کند.

حالا اگر يك نفر از مؤسسه انحصار شکایت کند بوجب این ماده باید يك عضو از طرف مؤسسه در آن کمیسیون عضویت باشد.

در صورتیکه نباید يك کسی که عضو مؤسسه است در کمیسیونی که تشکیل که میشود برای حل و فصل دعوی عضویت داشته باشد.

بنده مدعی هستم مدعی که نباید قاضی شود.

در کمیسیونی که تشکیل که میشود برای حل و فصل دعوی عضویت داشته باشد.

بنده مدعی هستم مدعی که نباید قاضی شود.

این ماده برای حل و فصل شکایات کننده از مؤسسه است بازمی گوید يك نفر از مؤسسه باید باشد.

جایی که شکایت از قاضی شد و این بنده در اینجا پس شکایت را باید مرو پیش خدا بنده عرض می کنم وقتی که شما کمیسیون تشکیل میدهد از برای رسیدگی کردن شاکی از مؤسسه میگوید يك نفر از مؤسسه در آنجا عضویت داشته باشد.

بنده بکلی مخالفم که در قانون حق پدیده به اینکه يك نفر از مؤسسه در

آنجا عضویت داشته باشد.

وزیر مالیه - آقای آقا سید یعقوب تصور میکنم مؤسسه قند و چای يك نفر آدم است و همان يك نفر همیشه طرف نظام است و او را حاکم قرار می دهند بهمان فلسفه که خوردشان اظهار کردند راجع بقانون استخدام پس نیایستی گفت که وقتی يك نفر از اعضاء اداره می خواهند معاکمه کنند چند نفر از اعضاء همان وزارت خانه آن جا باشند.

حالا فرض بفرمایند هر گاه يك شکایتی از کمران نوشته که اعضاء قند و چای يك کاری کرده اند که محل نظم و شکایت واقع شده اند.

آیا باید به این کار رسیدگی شود البته خیلی مناسب است که يك نفر از خود آن مؤسسه هم در آنجا باشد که اطلاع و بصیرت داشته باشد نهایت يك نفر بیشتر نباید باشد که همه رأی ها و قوت رأی با خود مؤسسه باشد.

رئیس - پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب راجع بتجزیه است باید در موقع رأی گرفتن تجزیه کنیم.

فلا پیشنهاد آقای داور قرائت میشود.

(بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم ماده اینطور اصلاح شود.

اختلافات و شکایات حاصله در ضمن اجرای این قانون که يك طرف آن مؤسسه انحصار دولتی قند و چای باشد بواسطه کمیسیونهای اداری

مخبر - کمیسیون این پیشنهاد را قبول می کند.

رئیس - پیشنهاد آقای زحیم (بشرح آتی خوانده شد)

قسمت آخر ماده ۱۲ بشرح ذیل اصلاح شود.

در کمیسیونهای مزبور مؤسسه انحصاری دولتی قند و چای فقط يك نفر نماینده خواهد داشت.

اعضای دولتی هستند اینجا که نوشته شده است بیش از يك نفر عضویت نخواهد داشت.

بنده گمان می کنم مدعی نباید عضو باشد این است که بنده کله عضو را تبدیل کردم و مقصود این است که مؤسسه بیش از يك نفر نماینده در آنجا نخواهد داشت.

یعنی طرفین یکی آن کسی است که تهمت قاچاق با آورده اند و یکی هم مؤسسه است که مدعی است و بمقصد مؤسسه يك نفر نماینده بیشتر نباید داشته باشد مقصود کله نماینده است و گمان میکنم هم اشکالی هم نداشته باشد.

وزیر فواید عامه - خیر این پیش نهاد را می شود قبول کرد زیرا عضو کمیسیون شما میفرمائید نماینده باشد ما متعهد بودیم که از حیث عضو کمیسیون بودن حق رأی داشته باشد.

رئیس - آقایانیکه این پیشنهاد را قابل توجه میدانند قیام فرمایند (عده قلیلی قیام نمودند)

رئیس - تصویب نشد. رأی می گیریم بنده دوادمم املاً تجزیه میشود پس رأی میگیریم.

(بشرح ذیل قرائت شد)

ماده ۱۲ - اختلافات و شکایات حاصله در ضمن اجرای این قانون که يك طرف آن مؤسسه انحصار دولتی قند و چای باشد بواسطه کمیسیونهای اداری که طرز تشکیل آن مطابق نظامنامه معین میشود قطع و فصل خواهد شد.

رئیس - رأی میگیریم باین قسمت آقایان موافقت قیام فرمایند (اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. قسمت دوم (اینطور قرائت شد)

در کمیسیونهای مزبور بیش از يك نفر از طرف مؤسسه (انحصار دولتی قند و چای) عضویت نخواهد داشت.

رئیس - رأی گرفته میشود بقسمت دوم آقایان موافقت قیام فرمایند (اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. رأی گرفته میشود بجموع هر دو قسمت آقایانیکه تصویب میکنند قیام فرمایند (اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. ماده سیزدهم (بشرح ذیل قرائت شد)

ماده ۱۳ - وزارت مالیه پس از تصویب این قانون بلا تأخیر موجبات اجرای آنرا قند و چای را با مشارکت کمیسیون قوانین مایه از خودشان وضع کنند و البته آقایان هم تصدیق میکنند که اوقات مجلس ذیقمت تراز اینست که صرف تدوین نظامنامه شود.

بعضی از نمایندگان - کمیسیون است.

روحی - کمیسیون هم همینطور پس بنده عقیده دارم که این سابقه بد را در مجلس ننگداریم و در اجرائیات دست دولت را باز نگذاریم.

مخبر - این عقیده آقای روحی مخالف عقیده غالب آقایان نمایندگان است کمیسیون قوانین مایه هیچ میل نداشت که يك زحمتی علاوه بر کارهای خودش بکند ولی نظریه پیشنهاد جمع کثیری از آقایان کله شده بود و مخصوصاً این مسئله نظر کرده بودند کمیسیون هم با موافقت نظر دولت این قید را در آنجا کرده است.

رئیس - آقایانی که پیشنهاد آقای روحی را قابل توجه میدانند قیام فرمایند

رئیس - آقای سلطانی (اجازه)

سلطانی - این موافقتی هم باید تبدیل شود آنچه که از قند و شکر ساخته میشود.

وزیر فواید عامه - صحیح است.

رئیس - آقای مصدق السلطنه (اجازه)

مصدق السلطنه - مرضی ندارم.

رئیس - مخالفی ندارد؟ (گفته شد خیر)

رئیس - پیشنهادها قرائت میشود پیشنهاد آقای دولت آبادی بنده پیشنهادی کنم در ماده ۱۳ بجای بلا تأخیر نوشته شود هر چه زودتر دولت آبادی - بنده میخواستم عرض کنم اساساً لفظ بلا تأخیر حذف شود برای اینکه اگر دولت بخواند بمقررات رفتار کند قبول از اینکه ناچار بخورد باید این کار را بکند.

لهذا بنده مستعدم که لفظ بلا تأخیر را حذف کنند و نوشته شود هر چه زودتر

رئیس - آقایانیکه این اصلاح را قابل توجه میدانند قیام فرمایند (عده کمی قیام نمودند)

رئیس - تصویب نشد پیشنهاد آقای روحی (اینطور خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم که قسمت و با مشارکت کمیسیون قوانین مایه از سطر دوم ماده ۱۳ حذف شود.

روحی - این اولین سابقه است که مجلس پنجم میتواند بگذارد مجلس باستانی قانون وضع کند حق تدوین نظامنامه و اجرائیات با دولت است ما اگر بوزراء اطینان داریم باید بانها اختیار بهمیم که نظامنامه و اجرائیات را خودشان وضع کنند و البته آقایان هم تصدیق میکنند که اوقات مجلس ذیقمت تراز اینست که صرف تدوین نظامنامه شود.

بعضی از نمایندگان - کمیسیون است.

روحی - کمیسیون هم همینطور پس بنده عقیده دارم که این سابقه بد را در مجلس ننگداریم و در اجرائیات دست دولت را باز نگذاریم.

مخبر - این عقیده آقای روحی مخالف عقیده غالب آقایان نمایندگان است کمیسیون قوانین مایه هیچ میل نداشت که يك زحمتی علاوه بر کارهای خودش بکند ولی نظریه پیشنهاد جمع کثیری از آقایان کله شده بود و مخصوصاً این مسئله نظر کرده بودند کمیسیون هم با موافقت نظر دولت این قید را در آنجا کرده است.

رئیس - آقایانی که پیشنهاد آقای روحی را قابل توجه میدانند قیام فرمایند

